உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தவடமான்மியம்.

இது

ஸ்ரீ வன்றொண்டரவர்கள்

மாணாக்கருள் ஒருவரும்

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியார்

குமாரருமாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

ஷை. சித்தவடம்

க. அர்த்தநாரீசுரதீக்ஷிதரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி.

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

விசுவாவசு ௵ சித்திரைமீ.

சிவமயம்.

இச்சித்தவடமாகிய சிவக்ஷேத்திரம், திருநாவுக்கரசு நாயனார், சமணர்கள் செய்வித்த பாதைக்கு நெகிழா திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவதிகை வீரட்டானத் திருப்பதிகத்துள்ளே,

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒத்த வடத்திள நாக முருத்திர பட்டமிரண்டு
முத்து வடக்கண் டிகையு முளைத்தெழு மூவிலை வேலுஞ்
சித்த வடமு மதிகைச் சேணுயர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து
தத்துவன் கெடிலப் புனலு முடையா ரொருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை யஞ்ச வருவது மில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்பது முதலிய தேவாரங்களாலே அறியப்பெற்றது.

இத்தலத்துக்குரிய தேவாரத்தனித் திருப்பதிகங்கள் முன் தெப்பாக்ஷேத்திரத்திலே வெளியிட்டுக்கொண்ட தேவாரப்பதிகங்களோடு சேர்த்துவிட்டோம்.

இந்நூல் பெரியார்பணியை மறுத்தற்கஞ்சிப் பெரிய புராணம் உபதேசகாண்டம் முதலிய முன்னூல்களில் இத்தலசம்பந்தமாயுள்ள சரித்திரங்களையும், இத்தலத்தைச்சார்ந்த பற்பல புராதனசாதனங்களில் உள்ள சரித்திரங்களையும், தெரிந்தெடுத்துச் சிற்றறிவினனாகிய என்னால் செய்யப்பெற்றது.

"முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின், வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங், கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்." என்னும் விதிபற்றி "தேவுடனே கூடியசொற் செழுந்தமிழோர் தெரிந்துணர்ந்த, பாவுடனே கூடியவென் பருப்பொருளும் விழுப்பொருளாங், கோவுடனே கூடிவருங் குருட்டாவு மூர்புகுதும், பூவுடனே கூடியநார் புனிதர்முடிக் கணியாமால்." என்று உமாபதிசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட் சுருதியைச் சிரமேற்கொண்டு, அறிவிலியாகிய என்வாய்ப் பிறந்த புன்சொற்கள் ஒப்புயர் விகந்த அற்புதவாய்மைத் திருவருட்பாக்களோடுகூடின் இன்சொற்களாய் யாவராலும் அங்கீகரிக்கப் பெறுமென்னும் ஆசையால் இதனுள்ளே சிற்சில இடங்களில் பெரியபுராணத் திருவருட் பாசுரங்கள் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

அவ்வருட்பாசுரம் எவ்விடத்திருப்பினும், திருவருள் விலாசத் தொருபெரும்வாய்மை, அருமையற்புதப் பொருணயமாதியால், எத்தகு கவியினும் ஒத்தெண்ணுறாது, வேற்றுமை தெரிக்கும் பேற்றினவாகும். ஆயினும் என்போலுஞ் சிற்றறிவினர் சிலர், என்புன்கவியோடு ஒத்தெண்ணவும் பெறுமோவென்று அவ்வபசாரத்தையஞ்சி ஆங்காங்கு அத்திருவருட்பாசுரங்களின் முதலில் * இவ்வடையாளம் இடப்பெற்றுள்ளது.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருப்புத்தூருக்கு அடுத்த மகிபாலன்பட்டி
குமா. மு. கதிரேசச்செட்டியார்
இயற்றியது.

சீர்கெழுபஃறலையரவின் முடிக்கிடந்த நிலவுலகிற் றிரைநீர்
கொன்றைத், தார்கெழுசெஞ் சடிலவிறை தடாதகையை
மணந்தரசு தனிநடாத்தும், பேர்கெழுதென் னாட்டினியல்
பேசலெளி தோவதனிற் பிறங்குஞ்சீர்த்திக், கூர்கெழுவேல்
விழிச்செல்வி மருகியொடுந் திகழ்கானாக் குடியாமூதூர். ()

இன்னவளநகரினுல கியற்றியமா தவப்பயனே யிராமநாத,
னென்னுமொரு வணிககுலப் பெருந்தகையாம் புருடவடி
வெடுத்தாங் குற்றோன், றன்னிகரி லிலக்கணமு மிலக்கியமு
நனிதேர்ந்தத் தகையோர்க் கெல்லாம், பன்னுகுர வனுமாகி
யென்னுயிரி னெனக்கினிய பண்பு மிக்கோன், (உ)

விரிவாய வேதசிவா கமங்களெலாம் பதிசிவமே விளக்குமுண்
மைப், பரிவாலச் சைவமெனும் பயிருலகப் பணைவளர்வான்
பகர்பன்னூலாம், பொருளார்தன் னீர்பொழியாக் கண்ணனி
யகொண் டூவனையான் புலனில் லோருக், கிரிவாய பசுநா
ல்கற் றானமழியா வகைதெருட்டித் தெருட்சி வாய்த்தோன்.

ஞானநிதான் முறையொழுக்காற் றெரிந்தொளிர்வோனகம்
புறமுஞ் சாலப் போற்றுந், தூநெறியோ னருள்பொறை
யின் சொல்வாய்மை யறனனைத்துங் கூடப் பெற்றோன்,
வானுறுவன் கற்பகமோ ரறிவாகிக் கீழுறமேல் வயங்கும்
வன்மைப், பானிறையோர்க் களித்திசைகொள் சொக்கலிங்
கப் பெயர்புனைந்த படிமையாளன். (௪)

மாதொருகூற் றவன்புகழா மறைப்பொருளைச் செந்தமிழால்
வழங்கினரு, ளோதிருவர் வரும்பேற்றை யுடையதிரு முனை
ப்பாடி யொருபேர் நாட்டிற், றீதிகந்த செம்மணியாற் கன்
னலுகு தரளத்தாற் செய்க டோறும், போதவிழ்பு தாமரை
யுங் கயிரவமு மிரவுபகல் பொலிசீர் சான்ற. (௫)

சித்தவட மெனும்பதியின் மான்மியத்தைச் செந்தமிழாற்
சேக்கி ழார்மு, றைத்ததிரு வாய்மலர்ந்த வுலகெலா மென்
னு மருளுரைமுற் கொண்ட, பத்திமிகுந் திருத்தொண்டர்
புராணச்சொற் பொருளெனுந்தம் பதிக ளீன்ற, வுத்தமமா
வருண்மகவீ தெனப்புலவர் பாராட்டி யுவந்துபோற்ற (௬)

சுருங்கியசொற் பரந்தபொரு டுலங்கிடுறு யணிகணனி தூவ
ன்று மில்லாய், மருங்கதிரோன் போலாது மாணவர்த மக
விருளை மடிக்குஞ் சோதி, தருங்கிராய்த் திகழுறுந் தனி
த்தேறல் கரும்பிரதஞ் சமைந்த கிராம், மருங்குருமீஇப் போ
க்கதென வுரைத்தனரிந் நூன்மகிமை யுரைப்பார் யாரே ( )

வம்பின் புலவீரிம் மான்மியமாம் பேருரைத்
தம்பமி னிருமைக் கப்பெறுமின் — செம்மை
தரும்பே ரறிவெய்திச் சைவ நெறிக்கண்
மிரும்பேறு பெற்றுய்யு மின்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௯	௭	௪	திருவொவொழுது	திருவொழுது
,,	,,	,,	யிவ்னி	யிவ்வொனி
௧௩	௨௮	௪	புன்னனை	புன்னனை
௧௪	௧	௪	வடக்கியன்மு	மஞ்சுமைறமு
௧௫	௬	௨	சேக்றார்	சேக்ஷுறார்
௧௬	௧௩	௧	புக்தார	புக்தார்
௪௭	௧௬	௩	சித்நிரு	சித்நிகு
௨௩	௪௯	௧	கவிசின்	கவிசின்
௩௦	௫௪	௧	விப்பழு	விப்பழு.
௩௧	௫௭	௪	சிவத்துஞ்சார்	சிவத்துவஞ்சார்
௩௨	௬௩	௨	தானையயார்	தானையயா
௪௩	௧௨௩	௨	நாணார்	காணேனார்
௮௦	௪௦௩	௨	வித்து	வித்து
௮௧	௧	௪	பூண்டு	பூண்டும்
௮௨	௬	௫	ளாலவங்த்து	ளால்வங்த்து
௯௪	௪	௬	னெறிக்கே	னெறிகே
,,	௬	௨	டைசனைனை	டைசவெனை

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்.

காப்பு.

சீர மான்மதி வேணிய னையமார்
சீர மைன்மதிச் சித்த வடத்திய
கோர மான்மதி கூற்றுமென் னைங்கரப்
பேர மான்மதி யாப்புதும் பேறுவாம்.

வாழ்த்து.

வான்வ ழங்குக மல்குக பல்வளந்
தான்வ ழங்குக நீதிமுற் சாதனை
மேன்வ ழங்குக வேத சிவாகமங்
கோன்வ ழங்குக நீதி குலாவுக.

நூற்பயன்.

மன்னு சித்த வடப்பெரு மான்மியந்
சொன்ன வித்தகர் கேள்விசெய் தூயவர்
துன்னி கச்சகந் துய்த்தவர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் றுங்கழல் சார்வரால்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
கூ	எ	௪	திருவொபொழுது	திருபொழுது
,,	,,	,,	யிவ்ளி	யிவ்வொளி
க௩	உ௮	௪	புன்ளனை	புன்னனை
க௪	க	௪	வெட்டத்தியன்மு	மகிழ்வுறமு
க௫	௬	உ	சேக்மார்	சேக்கிழார்
க௬	க௩	க	புத்தூர	புத்தூர்
௪௭	க௬	௩	திருதிரு	திக்திரு
உ௩	௪௯	க	தவசின்	தவிசின்
௩௦	௫௪	க	விப்படி	விப்பாடி
௩௯	௫௭	௪	சிவத்துஞ்சார்	சிவத்துவஞ்சார்
௩உ	௬௩	உ	தாதையார்	தாதையா
௪௩	க௨௩	உ	நானர்	நாமேனர்
௮௦	௪௦௩	உ	வித்து	வித்து
௮க	க	௪	பூண்டு	பூண்டும்
௮உ	௬	௫	னாலவனித்து	னால்வனித்து
௯௪	௪	௩	னெறிக்கே	னெறிக்கே
,,	௬	உ	டசனெனனை	டசனெனை

உ

சிவமயம்.

சித்தவடமான்மியம்.

காப்பு.

நீர மான்மதி வேணிய னையமார்
சீர மான்மதிச் சித்த வடத்திய
றேர மான்மதி தேற்றுகென் றைங்கரப்
பேர மான்மதி யாப்பதம் பெறுவாம். (௧)

வாழ்த்து.

வான்வ ழங்குக மல்குக பல்வளந்
தான்வ ழங்குக நீதிமுற் சாதன
மேன்வ ழங்குக வேத சிவாகமங்
கோன்வ ழங்குக நீதி குலாவுக. (௨)

நூற்பயன்.

மன்னு சித்த வடப்பெரு மான்மியஞ்
சொன்ன வித்தகர் கேள்விசெய் தூயவர்
துன்னி கச்சகந் தாய்த்தனர் முற்றுமை
தன்னி டத்தரன் பூங்கழல் சார்வரால். (௩)

கடவுள்வாழ்த்து.

ஆதிசிதம்பரேசர்.

பூமன் மாதவ ளாதியர் போற்றிய
காமம் யாவுங் களிப்ப வளித்திருஞ்
சேம வாழ்வரு ளாதி சிதம்பர
நாம நாயகன் சேவடி நாடுவாம். (௪)

சிவகாமியம்மை.

தாம வல்லி மலர்ப்பதந் தாழ்ந்தவர்க்
கியாம வல்லின் மறைக்கு மிருண்மலச்
சேம வல்லி சிதைக்குஞ் சிவைசிவ
காம வல்லி யடிக்கம லங்களே. (௫)

வீரட்டேசுரர். வேறு.

கருதரிய மங்கடந்துந் தொண்டரிற்போந் தருளுருகிலே துல
ங்கப் போக்கு, வரவிலரு கியுஞ்சித்த வடமடத்திற் கதிகை
யொரீஇ வந்தாங் கன்பு, தருதிலக வதியன்னை தனக்கருளிப்
புரமூவர் தமக்காங் கெய்தி, யருள்பெரிய வம்மையிடந்
தமர்வீரட் டேசனடி யகத்துள் வைப்பாம். (௬)

நடேசர். வேறு.

அன்னை யாயுல கீன்றவ ளாருயிர்க்
கின்ன லந்தரச் சேன்றுகண் டின்புற

தன்ன ரொங்கொழி வித்த நவிற்றிடு
மென்னை யாருடை யான்கழ லேத்துவாம். (எ)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

குரவ ரென்று குறிப்பவர் யாருந்தங்
குரவ னென்று குறிக்கு நலத்தினக்
குரவு பூண வடகிழல் கொண்டமர்
குரவ னுண்மலர்ச் சேவடி கூறுவாம். (அ)

கணேச சுப்பிரமணியர்கள்.

இளவ லின்புற வானனத்தேற்பவோர்
களப மாகிக் கடிதுசென் றனையவ்
வளவின் வல்லி வலிய வணைப்பவின்
புளம கிழ்ந்த வொருவனை யுன்னுவாம். (கூ)

வீரபத்திரர், வைரவர், நந்திகேசுரர்.

தக்கன் மாமகஞ் சாய்த்த தலைவனைச்
செக்கண் மான்மகன் சென்னியங் கையனை
மூக்க ணொந்தை கபிலையின் முன்னமர்
மிக்க நந்தி விமலனைப் போற்றுவாம். (கய)

விண்டு, இலக்குமி, சரஸ்வதி, அகத்தியர்.

உலக ளிக்கு மொருவ னிறத்தமர்ந்
தலகில் செல்வ மளிக்கு மிறைவிதாம்

றலைகொள் பாரதி தண்டமிழ் தந்தருண்
மலய மாமுனி பாதம் வழுத்துவாம். (கக)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு.

அழுதுணர் வளிப்போ ரன்னை யத்தரே யவரோ யீச, னுமை யவ ரிருவே றற்றிங் கோருரு வாயும் வாம, திமிர்வலத் தமுது சுட்டந் திலையுணர்த் திளங்கோ லத்தோ, டமைய ருள் காழி வாழ்சே யிணையடிப் புணைபெற் றுய்வாம். (கஉ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தொடர்வறத் தொடர்ந்து சுத்தாந் துவிதவாழ் வொன்றி நின்று, மடிமையென் றுங்குங் காட்டற் கஞ்சலி கரமும் பாசங், கடியுழ வார ஞானக் கதிர்ப்படைக் கலமுங் கொண்ட, விடையுரு வன்பின் கோலத் திறைவனை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (கங)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

சிவராச யோகச் செங்கோல் செந்நெறிச் செலுத்துஞ் செங்கோ, றவராசச் செங்கோல் செண்டு தம்பிரான் றோழ ரென்பேர், புவிராச மன்றற் கோலஞ் சிவன்றரப் பூண்ட நாவற், கவிராசராச நம்பி கழனிணை யிணைவிற் கொள்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கற்பனை வமையு மென்று கழறிய மிடங்கைக் கொண்டே, தற்பரன் கைச்சாத் தென்று தனித்திரு வாசகத்தை, யற்

பிணைந் தெழுத்தெண் கண்டி வலங்கைக்கொண் டருளு மண்ணல், சிற்பத கமல நாளுஞ் சென்னிவைத் தின்ன றீர்ப்பாம்.

சண்டேசுரர், அறுபத்துமூவர், நம்பியாண்டார் நம்பிகள், சேக்கிழார். வேறு.

தம்பி ரான்பொற் சடைக்கொன்றைத் தாரினேன்
பம்பு தொண்டத் தொகையமர் பண்பினோர்
நம்பி யாண்டாரெ னம்பி யுலகெலா
மென்பொன் வாய்மைபெற் றுன்கழ லெண்ணுவாம். (கசு)

மெய்கண்டசிவாசாரியர். வேறு.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டெனுஞ்சுருதி
வாய்மைநிலை யாகமங்கி மலிதவமே வலிதாகத்
தூயதிரு வெண்ணெய்நல் லூர்ச்சுவேதவனப் பெருமானென்
றுயவருண் மெய்கண்டா னடிக்கமல முடிக்கணிவாம். (கஎ)

அருணந்திசிவாசாரியர்.

அரியசக லாகமமெண் டிகட்பெயரே யடித்திருத்தும்
பெரியமலம் பிரியமலம் பெறவினவி மெய்கண்டான்
கிரியமல மலரடிக்கீழ் வீழ்ந்திறுகப் பற்றிநின்ற
தூரியநிலை மேனிலைக் தூயனடி யேயணிவாம். (கஅ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர்.

மறைஞான சம்பந்தம் வாய்ந்துமா பதிசிவத்தை
மறைஞான சம்பந்தன் வாக்கினறச் சித்தாந்த
மறைஞான சம்பந்த மன்னருளேனைக் களித்தாண்ட
மறைஞான சம்பந்த மணியெமுடி மணியாமே. (கக)

உமாபதிசிவாசாரியர்.

வையகமின் புறநின்ற மலரடியென் * றெடுத்தாண்ட
செய்யதிரு வடியென்றுந் திருவருண்மாண் டெளிந்துலக
முய்யவருள் வாய்மலர்ந்தெ முறுகணறத் தெறுகணருட்
டுய்யவுமா பதியடிக டிதியடிக டிதியாமே. (உ0)

பட்டினத்தடிகள். வேறு.

காதற்ற வூசி வாசகந்தனை யெல்லா நீக்கந்
தீதற்ற தனிநிர் வாண தீக்கையாத் திகம்ப ரங்கொண்
டேதற்ற துறவுக் காணி யெனவமர்ந் திரவு கங்குற் [வாம்.
போதற்ற நிலைகொள் வெண்காட் டடிகடாள் போற்றி வாழ்

சித்தவடஞ்சார்ந்து திருவருள்பெற்றோர். வேறு.

திருவமிகு சித்தவட மாநகர்புக் காதி சிதம்பரநா யகன்மு
னஞ் சேர்ந் தருணிலைபெற் றவரெம், பெரியர்திரு நாவரசர்
திலகவதியிவரைப் பெற்றயரும் புகழனார் மாதினியார் பே
ணும், பொருவில்புக பூப்பூதி வன்றொண்டர் திருவைப் புண

---

* உம்மை தொக்கது.

ர்திருமால் கருடனகத் தியமுனிவன் வானில், வருமதியிற் றிரன்றனத ஞதிதிரு வாளர் மாணிலைமை பேணிநிதம் வழு த்துதல்செய் திடுவாம். (உஉ)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். உஉ.

பாயிரம்.

திருவருளால் வெள்ளிபத்திற் றிருக்கயிலைக் கெமதுகுல தெய்வநம்பி, மருவுறுநாட் டாழ்வரையின் மாணவமா முனிவர்குழா மருங்கு சூழத், தருமுபமன் னியபகவான் சைவதுாலெடுத்தோதிச் சாருங் காலைப், பெருகொளியொன் றெதிர்தோன்றப் பேரன்பே யுருவாயப் பெரியோ ளுங்கே. (க)

திருத்தகுமவ் வொளிதோன்றுந் திசைநோக்கித் தண்ணெனமேற் செங்கை கூம்பக், கருத்தொருமித் தெழுந்தன்பு கனிந்தொழுகா னந்தவெள்ளக் கண்ணீர் மாரி, பெருத்தெழுகின் றருளினனப்பெறலருமற் புதநோக்கிப் பெருந்த வத்தோ, ரருத்திமிக வுடனெழுந்தவ் வாசான்பொற் கடிக்கமல வடிக்கட் டாழ்ந்தே. (உ)

எமையுடையா யருட்கோலத் தெழிலுடையா யிந்துடையா திலங்கும் வேணி, நமையுடையான் றனையன்றி நாருடை

யார் யாவரையு நாடா வுள்ளத், தமையுடையாய் கமையுடையா யருளுடையாய் தெருளுடையா யளவா வின்பக், கமையுடையாய் மூமையுடையாய் கண்ணுடையாய் விண்ணுடையார் கருதும் வாழ்வே. (ங)

எவ்வுலகு மீடேற விவ்வுலகம் பீடேற விலங்குஞ் சோழர் தெய்விகமா நாடேறச் சீவரெலாம் வீடேறச் சிற்ச பேசன், றிவ்வியவைந் தொழினடனஞ் செய்தருளத் தானிபனைத் தேசமெல்லா, முய்வுதரும் புலிமுனிசெ யொளிர்தவமே யுருவாகி யுதித்த தோன்றல். (ச)

போதில்வரு தாதைதரு புத்திரனும் வசிட்டமுனி பொருவிலார்வ, மாதருற வெடுத்தணைத்து மகிழ்மருகா முருகாவம் மாத வன்பாங், கோதுறுவான் பசுப்பாலுண் டிளபழக்கந் தாற்றுதை யுடசத் தப்பா, லாதரமுற் றரனளிப்ப வருட்கடலே பாற்கடலா வருந்து மெந்தாய். (ரு)

வேறு.

சம்புவி னடிப்போ தல்லாற் றடக்கைகூம் புதல்வே றெங்கு
மெம்பிரா னின்க ணின்றே யீண்டெழூந் திருகை கூப்பி
யன்புரு வாகி நின்று யற்புத மிதென்கொ லைய
நம்புமெஞ் சங்கை நீங்க நவில்கென நமந்தார் மீட்டும். (சா)

அது திருச் செவிக்கொண் டெம்மை யாளுடை முனிவர்கோமான், மூதுவுண ரன்பி னந்தண் முனிவரார் கேட்பவோதும்,

விதுமுடி யவனே தானும் விமலவன் றொண்டவாழ்வின், இது
பொழுதழைப்பப்போதுமெழுச்சியிவ்வொளியின்றோற்றம்.

அனையவன் றொண்ட நாமத் தருமணி யெம்மா லேனை,
முனிவரா லயன்மா லாதி முதல்வரா லுருத்தி ராதி, புனித
ரா லெவர்க ளாலும் பொற்கழல் பணிந்து போற்றுந், தனி
முதற் பொருளென் றோதுந் தத்துவ முணர்ந்த நெஞ்சம்.

எவ்வகைத் தடையி னாலு மிடர்கொளத் தாழ்க்கு மோநேர்
செவ்விதி னேடி யன்னோன் றிருவடி நிழற்றி னேத்த
இவ்விடை யுடலந் தானே யெழுந்துகை குவிந்து நின்ற
கவ்வியற் காந்த நேரிற் கரும்பொன்சேட் டித்தல் போல. ()

உம்மைநற் றவப்பே றென்கோ வொன்றியே நிரந்த ரஞ்செ,
யிம்மைநற் றவப்பே றென்கோ விந்திர னயன்மால் வானோர்,
செம்மைமா முனிவர் சூழ்ந்து சேவிப்ப வெண்க ளிற்றி, னெ
ம்மையா ணம்பி போது மெழுச்சிநேர் காணப் பெற்றோம்.()

என்றிவை யருளிச் செய்ய விருந்தவச் செல்வர் யாரு
மன்றுளத் தார்வங் கூர வடிக்கடி யிறைஞ்சி யெந்தாய்
நன்றுட லெடுத்த பேறு நயந்தன மனைய நம்பி
தன்றனிப் புகழே யன்றோ தக்கது கேள்விக் கென்றார்.(௧௧)

பின்னரு மடியிற் றாழ்ந்து பேசுவா ரைய நின்வாக்
இன்னிது காறுங் கூறு மிறைவன்மான் மியங்க ளெல்லாம்
பண்ணுமோ ருடலே யிந்தப் பரமன்மான் மியமே யான்மா
வுண்ணுயி ருடன்சேர்ந் தன்றி யுடறனித் துறவ துண்டோ,

ஆதலா லுயிரே யாரு மத்தகு மான்மி யத்தை
யோதலா லடியே யுய்ய வுரைத்தருள் செய்க வையா
வீதலால் வேட்கை யாது மின்றெனக் கென்றா னன்னோர்
காதலான் மார்க்க டென்ற கடைப்பிடித் துலக முய்வான்.

இச்சையின் றியற்றும் பூசை செயங்கனிட் டலமென் றோர்ந்த
வேக்கமிக் கடைந்த கண்ணனுக் கிணையடி சென்னி சூட்டி
யாட்கொளீஇச் சைவ தீக்கை யளித்தரு ளண்ண னம்பி
தாட்கடிக் கமலப் போது தன்றிரு முடியிற் சூடி. (௧௪)

திருவுள்ளம் வாய்மை கிட்டைத் திறத்தினத் தனிதா னத்தப்
பெருவெள்ளத் தன்று ளாவப் பேறுல கெல்லாஞ் செய்த
பொருவெள்ள லருக்க வத்தாப் புனிதவன் றொண்ட னாமத்
தொருவள்ளல் சரித வாய்மை யுண்மலர்த் துணைப்ப தானான்.

அத்திரு நம்பி யாரு மன்னவன் பயஞ்சொல் காலைச்,
சுத்தமாண் டமிழிற் றொண்டத் தொகையுவந் தனைய நம்பி,
பத்தியி னொரு சின்கட் பகர்ந்தமை யுனைப்பக் கேட்டோ, ரித்
தொகைத் தொண்டர் யாவ ரியாப்புகென் றினநந்தி னூரார்.

அவர்திருத் தொண்டெ லாமு மடைவினி லருளிச் செய்த,
தவர்முடி யடிகள் சூடித் தம்பிரான் றோழர் வேழ, மிவருங்
கயிலைக் கேகு மிருஞ்செய லீற்றிற் போற்றிப், புவனமுந்
துய்யும் வாய்மைப் புனிதமான் சரிதஞ் சொன்னான். (௧௫)

வேறு.

விரிதருபிச் சரிதநயம் விளம்புபாமன் னியபத்த விலாச மெ
ன்பேர், பருவுபிக்ஷ தன்றியுக்தென் பலயமுனியுங்காதல் வாச
ஞைய்த் தற்குழ், இருமுனிவர்க் கோதியாகத் தியாபத்த விலாச
மென்றோர் தெருளுறுதத்தா, ஏருள்சிவபெ தாமரிவ் வை
யர்தரு பிருதாளு மகில மெங்கும். (கஅ)

பொருளில்சிவ புராணசிர நூடனமாய் விளங்கிடவும் பொ
ருட்பதி லன்னைக், கொருமையுறச் சிவபெருமா னுயமேதக ரக
சியத்து மூர்த்த வாய்மை, தருசரித மருவினணித் தகைகோ
க்கி ஞனனைறிவு சாருபுரிலவர், வருமேனைய புராணுதிவகை
தால்போ விதுவுபிரு மாத வத்தோர். (க௯)

தாமுமைசெய் புராணமனைத் தனிமுதலாம் பசுபதியா சக
னோமெலன்றிக், காமருள்கூ டாதலை தாகமம்போத் திமெ
ற்கொண்ட கிலமெல்லா, மேமுறமேவ இருவுளங்கொண்டு வைக
ச்சுருளி ஞான்பாம மொன்ப தல்லா, ஞமுறைமு கிடமென்றே
நாட் டிவபரிக் தான்மூன்று மகிழுங் காலே. (உ0)

வட மொழியிற் சிரமணியா வாங்குறதிதென் றமிழ்நாட்டுமன்
மாத வத்தர், பட மொளிருஞ் சிற்சபையிற் பரஞ்சேசக்கி
புரக்குநளிப் பாபப வானின், ஆடலுகைலக லமெனுந்தெரா
ஞானதான்மூர் தானக்காது சோவா லேவானைத், தெய்வ ஞ்சு
றமா மணிமொழிப்போர் வாய்க்கிக்கத் தான்முழுதுந்தொல்
விக் தாரும். (உக)

அத்தகுநூ றன்பெயரா லருட்கலைக ளெவற்றினுமிக் கதிக
மென்றே, யெத்தகையோ ரும்புகழ வியற்பெரிய புராண
மென விலங்கு மீதி, னத்தருள்கூர் வாகீசர் நம்பியிவர் புரா
ணத்தினடைபெற் றோங்குஞ், சித்தவட மான்மியமித் திரு
ப்புகழைத் தனித்தெடுத்தோர் தென்னூலாக்கி. (உஉ)

நீதருகென் றத்தலத்தி னிகழ்வாசன் சிவநேச னிகம தே
சன், மாதவனப் பூதிகுல மரபினன்கங் காதரப்பேர் மறை
யோன் மைந்த, னேதமில்சீ ரர்த்தநா ரீசுரசன் மாவென்ன
வியம்பு நாமன், மேதகுநைட் டிகப்பிரம சரியநிலை நிற்கின்
றோன் விளம்பி னனால். (உங)

வேறு.

இவ்வுரை தருநீ யிவ்வா றியற்றுதி யென்ன வேவிச்
செய்வித்தா னொருவ னன்னான் சீர்த்திவல் லுநரிங் காரே
யவ்விறை பெயரோ வென்னி லம்பல வாண நாமத்
திவ்விய நாவ லாளன் சிவத்துவம் பழுத்த சீலன். (உச)

என்னையா ளருள்வி லாசத் தியைத்திரண் டுற்ற வின்ப
மெய்ந்நிலைக் கேது வாய மெய்கண்ட சுருதி வாய்மை
தன்னிலை யிலங்கக் காட்டுஞ் சதுரனிங் கவனை யாரு
மிந்நிலைக் கேவு கர்த்தா யான்வினை முதலொன் றல்லேன்.()

அன்னையர் பிதாக்கள் பார மாமொன்று காட்டித் தூக்கு
கென்னிலாங் குழந்தொ றும விளைஞ்சிறு ரினைய வாற்றூர்

முன்னஃ தூடனுய்த் தாமே முடிப்பதிவ் வுலகிற் கண்டாம்
பின்னையேதமக்கிந் நூல்செய்பெற்றியிற் றடையொன் றம்ம.

வேறு.

இச்சித்த வெலாமளிக்கு மிச்சிந்த வடமகிமை யினை * மாக்
காதை, நச்சித்தன் வாய்மலர்ந்த நாவையர்சீர்ச் சேவையர்
கோ னயந்து பல்வே, றுச்சித்தம் பொருள்விரிய வுரைதொ
குத்த வகைவிளங்க வுணர்வின் றேனு, மச்சித்த மகிழ்ந்த
ருளு மண்ணல்கழ லெண்ணியடிக் கடிதாழ்ந்தேத்தி. (உஎ)

சொன்னதனி மாக்கதையிற் றெருகுத்தசில விரித்தும்விரி
தொகுத்து மேனு, நன்னருட தேசகாண் டம்முதனூ லினு
மித்த நகர்முன் ருகப், பன்னுமுனைப் பாடிநகர்ப் பண்டுள சா
தனவிதப் பகுப்பி னுள்ளுரு, மிந்நகர்மான் புன்னவைவோர்ந்
தெடுத்துமொரு காதையென விசைத்து ளோனுல். (உஅ)

---

* மாக்காதை, - பெரியபுராணம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦.

சித்தவடச்சருக்கம்.

திருமா தமரு மணிமார்பன் சென்று காணுந் திருவடிக,ளொ ருவா தொளிரு முளக்கமலத் தூறுவர் குழாங்க டமைப்பா ர்த்தெம், பெருமா னுபமன் னியபகவான் பிறங்குஞ் சித்த வடத்தியன்மு, னருள்வாய் மையினு னனியுலகெலாம்பன் முறைபார்த் தன்புருவாய். (க)

உள்ள படியே ரானந்த வுததி மூழ்கி மெய்த்தொண்டர், வள் ளன் மலியே ரன்பமுது மடுக்கு மிறையே ரருளமுதுந், தெ ள்ளு முணர்வாம் வயிரூரத் திடபத் திமைத்தே மலர்க்கரத் தா, லள்ளி யள்ளி நுகர்ந்து நுகர்ந் தளவாக் களிகூர்ந்ததும யமாய். (உ)

சைவ தீக்கைச் சிவநியமச் சார்பினோர்க்குச் சாற்றுமிவ் மூய்மைத் தருநா லெனுமார்வ முந்த வெளிவந் துளைப்பள வே, செய்வைத் தழலி னெஞ்சுருக நிகழ்கம் பலையுங் கண்ணீ ருந், தெய்வத் தனிநாத் தழுதழுப்புந் திருவாய் குழறுமொ ழிவாய்ப்பும். (ங)

இன்ன வகைபற் பலகுணனு மியல்பி னளிக்கு மியற்றுகப், பன்னு மாண்டா னடிமைகளின் பான்மை திருத்தொண் டின்பகுதி, மன்னு மன்பின் வகைச்செயல்கள் வழங்கு மரு ளின் றொகைவிரிக, ளன்ன வற்றி னியல்பாய வருமை பெ ருமை பாராட்டி. (ச)

திருமாண் சைவ மரபிலங்கச் செப்பற் கருஞ்சம் பிரதாயம்,
பெருமாண் டனிப்பே ரன்பொழுகப் பேணி யுரைவாக்கிய
வகையுள், வருமாண் பொருளின் றிருநயங்கண் மற்றுமொ
ருங்கே தொகுத்துலகுக், கருண்மா மூல பண்டாரமாக வரு
ட்சேக் கிழார்பெருமான். (ரு)

வேறு.

அருளிய பெரிய புராணத்து ளிலங்கு மரும்பொருட் பகு
திக ளோக்கித், தெருளிய விரிய வுரைத்தரு ணனைஞ் சேக்
கிழார்க் கெளிதலா மேலனைப், பொருளியன் மனத்தி னரிபிர
மாதி புலவர்க்கு மரிதெனப் புகன்று, கருளியல் கடந்த
வுமாபதி சிவமே கழறிவற் புறுத்திடுமென்றால். (சா)

ஏழைநா யடியே னறிவொரு சிறிது மில்லவ னல்லவ ரிட
ஞ்சே, ரூழையோ நிலைபெற் றுயவுமொட் டாத வுறுவினைச்
சிறியனென் றலபல், பீழையேன் வழியென் றொழிவுறு குழி
யிற் பெரிதுவந் திறங்கியாழ் பேதை, காழையோமனனு மெ
ன்செய்கேன் பெரியர் கட்டிளை மறைதரு கனமும். (எ)

புலவரிங் கிவன்செய் நூல்பல வழுக்கள் பொதிந்ததென்
றுல்வரு வனவும், பலனுறத் தூக்கி முன்னது கனஞ்செய்
பான்மையாற் பரவைகோ ஞதி, நலருப மனியர் சேக்கிழா
ராதி நாயகர் சேயடி நளினந், தலைமிசை யடியேன் றரித்
தொரு வாறு சாற்றுவான் றொடங்கினே னம்ம. (அ)

நால்வர்பொன் பாடல் பெறுதிருத் தலஞ்சேர் நாடுமூ வேந்
தர்பே ராதி, யால்வரு நாடா மவைகளுண் மகட்கோ ராரந்
தின் சூழ்மணி யாக, மேல்வரு நடுநா யகமணி யாகி விரவி
யன் மேன்மையை விளக்குஞ், சால்வரு தன்பே ரிடுகுறி
யளவிற் றகவுணர்த் திடுநடு நாடு. (௯)

நவிலுமிந் நாட்டிட் டிருமுனைப் பாடி நாடது னுள்ளொளி
யாகித், திவளுமா சமய குரவர்நால் வோருந் திருவவ தார
ரஞ்செய் திடமா, தவமுறு நாடோர் மூன்றிரண் டோவ்
வோர் தலைவரைத் தந்தவிந் நாடே, யவர்தமி லிருவ ரவத
ரித் திடச்செ யருந்தவம் புரிந்ததா ரளப்பார். (௧0)

இன்னநன் னாட்டிற் கண்ணுதற் பரன்வீற் றிருந்தரு டலம்
பல விவற்றுண், மன்னுமேம் சிறந்த விவற்றினுட் சித்தவட
மெனுந் தடநகர் வயங்கு, மன்னமா நகரங் கிழக்கிருகுரோ
சத் தளவினி லதிகைமா நகரந், தென்னுல கணிமை நிறை
புனற் கெடிலச் சிறப்புயர் சிவமா நதியே. (௧௧)

அணியதென் மேற்கோர் கடிகையி லெம்மை யாளுடை
யரசவ தரித்த, கணிதிரு வாமூர் திருதியி லாறு கடிகையி
லெம்மையா ளுடைய, மணிதிரு நம்பி யவதரித் தருளு வற்
றிரு நகரநேர் மேற்கோர், குணிசெய்கா வதத்திற் றிருவெ
ண்ணெய் நல்லூர் குலவுகாற் றிசையிலோர் கடிகை. (௧௨)

தனின்மணம் வந்த தகுதிருப் புத்தூர சாற்றுநேர் வடக்கிரு
கடிகை, யினில்வரு பெண்ணை நதிதிருத் துறையூ ரெனுந்

திருத் தலங்களோ ராறும், வினவுமா றிரண்டுஞ் சூழ்வுற நா
ப்பண் வீற்றிருந் தருளுமே வினைய, புனிதமாண் சித்த வட
ப்பெருந் தலத்தின் பொற்பெனுற் புகலுதற் கெளிதோ. ()

தெருளுறு கெடில மாநதி நிருதி திசையில்வாழ் நாவலூர்த்
தென்பால், வருநர சிங்க முனையரெம் மடிகள் வன்றொண்
டர் தமைமக வாக்கொண், டருளர சமர்மா ளிகைவட பாற்
சென் றத்திரு நாவலூர்க் கீழ்பாற், றிருமியுத் தரவா கினியி
னோர் கடிகை சென்றுபின் பூர்வத்திற் செலுமால். (கச)

பெண்ணைமா நதிதா னந்தியெம் பெருமான் பெருவரைப் பிற
ந்தவன் பகுத்தவ், வண்ணறன் பாதோற் பவைபிறு கினிமு
னரும்பெயர் புனைந்துபா வனமா, யெண்ணுல குயப்போந்
தலைபுகுந் தின்புற் றிலங்குமா லிந்நதி யிரண்டும், வண்ண
மார் சித்த வடத்திருத் தரள வடத்திரு பாலினும் வயங்கும்.

இத்திரு நகர்க்கோ ரின்னுயி ராகி யிலங்குமா லெம்மையா
ளீச, னத்திரு நடமுன் காட்டிவேட் டமரு மன்பினர்க் கின்
பவீ டருளுஞ், சித்திரு சிபத்தாற் றளித்தரு ளாதி சிதம்பரே
சத்திரு வருளு, மத்திரு மூர்த்தி யாய்ச்சிவ காம வல்லியோ
டமர்ந்தருள் கோயில். (கசு)

இதமரு ளாதி சிதம்பர நாத லிங்கமேன் முகத்திருந் தரு
ளக், கதியுயிர் பெறமேனர் காண்டகு கருத்தோ கவினிடை யரு
ளுகாண் விருப்போ, பதியலாற் பரமேற் பாவையர் பார்க்கப்
படாதெனப் பயிற்றிடு பண்போ, முதசிவ காம வல்லிபூர்
வாபி முகத்தமர்ந் தருளுமக் கோயில். (கஎ)

---

† உலகு - திசை.

தன்னரு ளடைந்தார் தனையொரு வாமற் சார்தனோர் காட்டுத் றதையப், பொன்னிற மாலிந் தறவன்புள் சுநாசி புகழுார் மாதினியாரோ,டென்னையா ளரசு நம்பியப் பூதியின்னவர் விம்பமோ டென்றும், பன்னுறு பரிவா ரங்கள்சூழ் வுறவெம் பரமன்வீற் றிருக்குமக் கோயில். (கஅ)

இந்தளி யதனு ளீசமா திரத்தி லெறும்வலிச் சூலைநோய் தீர்த்த, வுத்தம தீர்த்தங் கூபநீர் வடிவா யுள்ளதொன் றதனையா ருரைப்பார், பொத்திய மலநோய் தீர்த்திடும் வாய்மை புலனுறக் காண்பரி தேனு, மெத்திற நோயு முழுந்தமிழ் புனலா விரித்தனேர் காணலா மின்றும். (கக)

பரவுமிக் கோயிற் புறத்தபி முகமாம் பச்சிம துவாரத்தின் வலப்பாற், றிருமடந் திலக வதிமட மெனும்பேர் திகழ்வுற வுலகெலாஞ் சிறக்கு, மருவரு ளுருவா கீசர்க்குத் திலகவதி திரு மந்திர நீறு, டருளற னல்கி யருளிட னென்று லன்னதன் மகிமையா ரறைவார். (உ௦)

திருமட மிதன்பா லொருவடம் வடபாற் றிகழுமீ தருமறைச் சிரமோ, வெருமடங் கடிந்தோ ருள்ளமோ சுத்த வித்தியா நிலயமோ பரம, குருமணி யெல்லாம் வல்லமா சித்த குலமணி வீற்றிருந் தருளு,மருமணி யநன்பாற் சனகர்முன்னுய வருட்சிவ சித்தராங் கமர்வார். (உக)

அன்னமா சித்தர் தருதிரு வருள்வேட் டளவிலாச் சித்தர்வந் தமர்வா, ரிங்கிழ லிறைவ னடிநிழ லென்பார் யாந்திருக் கை

லகின் றேகு, நன்னெறி மலயக் கிடையிளைப் பாற்று நறு
கிழ லிதென நயப்பார், துன்னியிவ் வகைபல் சித்தர்கள்
சூழத் துணையிலவ் வடதருத் துலங்கும். (உஉ)

மரபித னூலித் திருநகர் சித்த வடமெனும்பெயர்பெறு மானு,
மரியிடு வனத்திற் பிருந்தையென் படலை யதிற்புரள் பெரு
மய றவிர்ப்பான், றிருவுமை யடிதாழ்ந் தருச்சனை செயமா
தேவன்மா தேவியோ டவட்குப், பிரசன்ன மாகி மான்ம
ணந் தரலாற் பிரசன்ன விலக்குமி புரமாம். (உங)

இத்தகு சித்த வடப்பெருந் தலமிவ் விருநிலச் சேமவைப்
பாமிவ், வுத்தம நாம மூனைப்பினு முதவு முன்னரும் பன்
னல மென்றூற், பத்தியின் வசிப்பார் பலனெவ ருனைப்பார்
பரனம ரத்திருத் தளிநேர், வைத்தமா மறுகி னூதிசை வப்
பேர் மறைக்குலச் செல்வமா ளிகைகள். (உச)

ஏனைநால் வருணத் தின்னற நெறிகின் றின்னருண் மன்னு
மா செல்வ, மேனிறை குடிகள் செறிமறு காதி விழுப்பொ
ருட் பெருக்கினின் விளைவை, யானுனா செயுமா றெங்ஙு
னஞ் சிறியே னியற்பெரும் புலவர்க்கு மரிதே, னூனில முய
ப்போந் தருளும்வா கிசர் நலஞ்சிறி தறிந்தவா நவில்வேன்.

சித்தவடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எரு.

வாகீசச்சருக்கம்.

திருவார் கைலை மால்வரையிற் றிகழு மபார சிவனாக, வரு
ளே யுருவா யமர்ந்தோர்பாங் கருநான் மறைகண் மந்தணங்
கள், சிரமாண் பொருள்களைவடித்துத் தெளிக்குஞ் சைவ
சித்தாந்தப், பெருமாண் டொகைநூல் வகைவிரிநூற் பெரு
மை யாதி யெல்லாமும். (க)

அன்பு பெருகப் பன்முறைவேட் டடிதாழ்ந் திறைஞ்சும்
பெருமுனிவர், முன்பு மலர முகமகிழ மொழியு மலர வெ
டுத்தோதித், தன்பொ னருளாற் சீவன்முத்தத் தனிமெய்ஞ்
ஞான சிவயோகி, யின்ப முறவீற் றிருந்தருளு மெல்லா
வுலகு மீடேற. (உ)

இம்மா முனிவன் றிருப்பெயர்வா கீச முனியென் றெவ்வு
லகு, மெம்மா தவரு மகாமறுவென் றியம்பித் துதிக்கு மிய
ற்றுமா, லம்மா முனிவர் பெருமானு ரனைய திருமா மலையின்
கட், டம்மா தரவாற் சிவநியமத் தலைநின் றொழுகிச் சாருநாள்.

ஆழி சூழு மிலங்கைநகர்க் கதிப னவுணர் பற்பலரும், வாழி
வாழி யெனநாளும் வணங்கிக் குறிப்பின் வழியொழுக, வேழு
தலமு மாணைசெல வெதிரொன் றிலாத வரசியற்றுந், சூழு
மவன்சீர் வான்மீகி சொல்லான் வல்லா னல்லேமே. (ச)

வடமா மறையை வடித்ததமிழ் மறையு மிலக்கத் திராயிர
மாந், திடனார் பதிகந் தொறுமிவன்பேர் திகழ வுரைக்கும்

பெரும்பாலுந், தடமீ தலத்து மீசுரப்பேர் சாற்று மிவன்பே
ரீற்றிலமைத், தடனா வுரைப்ப வெளிலெளிதோ வுவன்சி
ரளக்குந் திறனம்ம. (ரு)

நிகரி லாற்ற லளப்பில்பல நிதியின் பெருக்க முதலெவற்றுந்,
திகழு மிதுபோற் பலகலையின் றேர்ச்சி திருநான் மறைபல
காற், பகரு முணர்ச்சியிவற்றினுமா பதியே பதிநா மடிமை
யெனத், தகவோர்க் குறைத்த லப்பரமன் றாட்கே பொது
நீத் துறும்பத்தி. (கூ)

இதனா லவன்ற னருட்குறிக்காற் றிடைய றாத சிவபூசை,
முதலாம் புனித சிவநியம முழுது முடையோ னிவனுளந்
தன், பதனாற் சிவமே யருளுருக்கொண் டகில சீவ தயாநிதி
யாய்ப், பதமே தரவீற் றிருந்தருளும் பரம சிவமா தலமை
வைக்கும். (எ)

தானே ருயிரா யண்டமெலாந் தன்பே ரொளியால் விளக்கு
வதா, யானா திலகும் பெருஞ்சிறப்பிற் றுமென் றருணைத்
திருக்கைலை, மேனோர் காதல் பிடித்தீர்ப்ப வேட்கை வசனா
யூக்கமுடன், போனான் றிருமு னங்கமலன் பொற்றாள்
வணங்கப் பெற்றானால். (அ)

பெற்றங்கடவும் பரமனருள் பெற்றங் கிரிதிற் பிரிந்தனைய
விற்றங் கமலை மலைவளங்கள் விரிபல் விடங்க டொறுந்தோறு
முற்றங் கணனா ரருள்காட்ட வுள்ளத் துவகைவெள்ள முறக்
குற்றங் கடியும் பேரன்பாற் குறித்து நோக்கி வருகின்றான்.

வேறு.

நாற்பது கோடி யோச னைத்தித னுயர மென்ப
பாற்பகு மிருபான் கோடி பரவுமிவ் வகல மென்ப
வேற்பதோ வம்ம பன்று ளெண்ணினு மினைய வெற்பின்
மேற்பொலி சிகர வீட்ட விளக்கமு மளக்கொ ணாவே. (கO)

எனநினைந் திறும்பூ தெய்தி யிவ்வரை யுச்சி யின்க
ணனகமா யொருபான் கோடி யளவையோ சனையுயர்ச்சி [த்
யினின்மனைப் பொருட்டா காரத் தியைந்தொளிர் பதுமராக
தனிமணி மயமா யாங்கோர் சிருங்கமன் றயங்கல் கண்டான்.

அன்னத னுச்சி யின்னோர் கோடியோ சனைய கன்றே,யின்னு
யிர் போன்றி லங்கு மெழிற்றிருச் செம்பொற் கோயில், பொ
ன்னின்மா மதில்க ளொன்பான் புனைமணி யினத்தொவ்வொ
ன்று,னன்னரா வரண மொன்பா னுற்றிசைக் கோபுரங்கள்.

ஆவர ணங்க ளாதி யகலிட வகையி னங்கைத், தேவினஞ்
சேய்முன் னோர்தஞ் செறிபரி வார மாதி, மேவியற் சிறப்பி
னேடு வீற்றிருந் தருளு மேன்மை, மாவெழின் மணிப்பொற்
கோயில் வகையெலா மிலங்கக் கண்டான். (கங)

அரியய னாதி வானே ரவலமின் றியலு மாதம், புரிதொ
ழின் முறைசொற் றெம்மான் பொன்னருள் பெறவுட் செ
ல்வா, னிரைநிரை நமந்து வேண்ட நேர்தரா தரந்தெரிந்து,
மரபினுட் புகுந்து நந்தி மண்டப மகிமை கண்டான். (கச)

வரவுபோக்குடைய சீவ வகையுண்மா லயன்முன் னோர்தம்
பொருகொடி யினத்து ளேறு புகழ்க்கொடியரசாம்வாய்மை
தெருளடை யில்பே ராலுந் தேற்றுசீ ரோற்று நாமத், தொரு
மணித் துசமக் கோயி லொளிர்திரு முன்றில் கண்டான்.

மணிமயத் தளவாத் தம்ப மண்டப வகைக ளோர்பா, லணி
யணி முனிவர் கூட்டத் தரவொலி யொருபா லேந்தென், றெ
ணிவிரி கருவி யீட்டத் தின்னிசை யொருபா னூலிற், கணி
தரு மியமீ ரொன்பான் கனையொலி யொருபாற் கண்டான்.

உருத்திர மகளி ராட லொத்திசை பாட லோர்பாற், பெரு
த்தெழு நெருக்கொ துக்கும் பிரம்பொலி யொருபாற் றெ
ய்வ, கிருத்திம சால மன்ன கிளர்பெருந் தலைவ ரோர்பாற்,
றிருத்தகு முருத்தி ராதி தேவசா லங்க ளோர்பால். (கஎ)

இவ்வகை போலப் பல்வே றிசைப்பருங் குழாங்க ளாங்க
ணெவ்வொரு பாலிற் சூழ வும்பன்மா முகத்தன் செவ்வே
டெவ்வடு காரி வேள்வி சிதைத்தமா வீர ஞதி
திவ்வியர் சந்நி தானத் திருக்குறிப் பருண டாத்த. (கஅ)

அரிமணித் தவசி னெம்மை யாளுடை யீச னோர்பாற்
றிருவரு ளமுதத் திங்கட் டிருமுக மீன நோக்கிற்
புரிபர வபராஞானப் புணர்முலை வணர்ம ருங்குற்
கிரிசைவீற் றிருப்ப மேவுங்கிள ரருட்கொலுநேர்கண்டான்.

அக்கொலு வீற்றி ருக்கு மணிமணிச் செம்பொற் கோயி,
லெக்கவி வல்லோ ராலு மெண்ணிலாக் கற்ப காலந், தொக்

குறை செயினு மங்கத் தொகுதியு மளக்க லாகாத், தக்க
தொல் சிறப்பிற் றென்னுந் தன்மைகண் டிறும்பூ தாற்றான்.

தத்தம வுத்தி யோகத் தனித்தொழி லருளா னீங்கி, முத்தி
வேட் டயனார் பல்லோர் முகுந்தர்பற் பலர்மால் பல்லோர்,
வித்தகர் குழாஞ்சூழ்ந் தேத்த விளங்குசண் டேச நாமத், துத்
தமன் மணிப்பொற்கோயிலொளிசெய்வைபவநேர்கண்டான்

இன்னன பல்சி றப்பி னெம்பிரான் செம்பொற் கோயின்,
மன்னிய சென்னி முன்சொன் மாணிக்க சிருங்க மொன்
றின், றன்னடி முடிமேற் கொண்டு தசைதிசைச் சிகரச்
சூழ, லன்னதன் கீழ தன்கீ ழாய்விரி யளப்பில் சூழல். (உஉ)
மூன்றினுக் கொன்று கீழ்க்கீ ழொருபதின் மடங்கு மிக்கு,
நின்றொரோர் சூழ லொவ்வோர் நிழன்மணி மயத்த வாகித்,
துன்றெழில் கண்டான் மற்றுந் தொல்சிறப் பெல்லாங் கண்
டான், குன்றிது காணப் பெற்றேன் கோதின்மா தவப்பே
றாற்றேன். (உங)

என்றுரைத் தார்வங் கூர வேத்துமக் கோத்தி ரத்தி
னின்றுசெல் பிரிவாற் றானாய் நியதியி னாளும் போந்திக்
குன்றக மிறைஞ்சு கென்னாக் குறித்தொரு வாற்றி னேகித்
தன்றனி நகரம் புக்கான் றறுகண்வா ளரக்கர் கோமான். ()
நாடொறு மெண்ணி யாங்கு நண்ணியக் கயிலை போற்றி
நீடுதன் பதியின் மீளு நியதிய னொருநா ளிந்தக்
கோடுயர் வரையி னாளுங் குறுகியா முழப்ப தென்னே
மாடுறப் பெயர்த்தெ டுத்தெம் வளநகர் வைத்து மென்னா. ()

ஆண்டுளாந் துணிந்தா னந்தோ வருளினு ளடங்கி யாதும்
யாண்டுநஞ் செயலி னாகா தென்றுதாழ்ந் தாண்மை யோர்ந்து
காண்டகு பெரியர் தாமுங் காட்டிடக் காண்ப ராகிற்
கோண்டறு கண்ண ரக்கன் குறித்தவி திறம்பு தாமே. (௨௬)

கருத்தது கொண்ட சால கடங்கட னிருபான் றிண்டோ,
ளுரத்தகைத் திடவவ் வோங்க லுச்சியங் குவட்டுக் கோயி,
லொருத்தன்மெய் யிடத்தெ மன்னை யுலகினிற் பெண்மை
தேற்று, மருத்தியி னஞ்சி னுள்போன் றண்ணலை யணைத்துக்
கொண்டாள். (௨௭)

வேறு.

அன்ன காலையெம் பிரான்மணித் தவிசமர்ந் தாங்கே
யுன்னு சேவடிப் பெருவிர லுதிசிறி தூன்றத்
தன்ன தோணிரித் தலைறுபு தாழ்வரை யடிக்கீ
ழின்னல் கூர்ந்துரா தனிக்கிரா வணப்பெய ரிசைந்தான்.

அரக்க னுண்டழு மொழிதிருச் செவிபுக வாங்கே
புரக்க மாதவர்க் கருணெறி புகன்றவிற் றிருக்கும்
வரக்க வின்செய் வாகீசமா முனிவர்கோன் மனத்தே
யிரக்க மிக்கெழ விளாங்கெழுந் தெதிரனைத் தியம்பும். (௨௮)

அன்னை யாயரு ளத்தன்மெய் யன்பினை லருச்சித்
தென்னை வேண்டினும் வேண்டியாங் கீயுமவ் வியனின்
றுன்னல் பெற்றவர் திடாமையின் கடாமைசெய் தொடங்கி
யின்ன லுற்றனை பேதைநீ யாதவி னென்றே. (௩0)

ஆங்க ணஞ்சலை யென்றருட் செஞ்சொலை யருளி
யீங்க ணின்செயல் பெரிதுப சாரமே யிதனை
வெங்க ணஞ்சணி மிடற்றவன் பொறுத்தருள் விதமோர்
துங்க நன்செய லுரைத்தமீ தருத்தியிற் றனைக்கேட்க. (௧௧)

செய்யி னின்னிடர் நையுமா லையிரு சிரத்தோய்
துய்ய சாமகா னப்பிரி யன்னெனுஞ் சுருதி
செய்ய வேணியெம் மானையப் பணிகொடாய்த் திகழ்க்கே
யுய்தி யென்றரு ளுபாயமாங் குறைப்பவன் றுரவோன். (௧௨)

ஆதலி னுவின னலக்கண்முற் றகன்றென மகிழ்ந்தான்
சூதக னித்தன னப்பெரு முனிவர்தங் கோனைத்
துதிபு கன்றன னெக்கைதின் றாயமே றருளுந்
கெதிரெ வன்கொலோ வேறையே னியற்றுவ தென்றான்.()

ஞான மாமுனி யெம்பிரா னவின்றவா சார
கான முற்றெழு கருவிவே றின்மையிற் கவன்றே
யான தன்னொரு கைவளை கைவளை யாக
மான தன்றலை யதன்றலைப் பத்தரா வயங்க. (௧௪)

தனது சாங்கமா மவ்விரு தருமுறைப் புபாங்க
மெனமு னெஞ்சமுந் தாணியுறத் தாணியுற விறுத்தான்
கனைய வீணையிற் சாமவே தத்தினை யமைத்தே
யெனைய ருள்ளமு கனிகனி தனியிசை யெடுத்தான். (௧௫)

அன்ன வின்னிசை யிராக்கமிக் கெழுமொலி யாங்க
னென்னை யாளுடை நாயகன் றிருச்செவி யிடைப்போக்

தெவ்வ ரின்கனை தாளும்வேம் பெனவினிக் கிர்ப்ப
வெவ்வரி மாசிலை யுடன்விடை யிடையெழுந் தற்றான். (௩௭)

எதிரெ ழுந்தரு டோற்றங்கண் டிரக்கமிக் கரக்கன்
முதிரு மன்பனாய் வன்புறா தம்பிழை பொன்றுந்
தூதிடு கன்றனன் பன்முறை முன்முறை தொழுதான்
கதிரின் பொன்னடி யன்றியோர் நின்றெனக் களர்ந்தான்.

ஐய வேழையேன் பிழைபொ றுத்தருள் கிலை யாறு
ளுய்ய காயினேற் கோர்புக ழுண்டுகொ லுனையன்
றெய்யி லானமின் னிடத்தாகிப் பெரும்பிழை யிழைத்தேன்
கையு மென்னையும் பரத்திகொ லெனப்பிறு கமத்தான். ()

அடிய னைக்கவர் பிழைதிரு வுளங்கொளா தவர்க்கே
கடிதி னன்றருள் கருணையங் கடற்றனிக் கடவு
ளொடியில் வென்றியொன் வாளுமன் னுலப்பில்வா ளுறு
நெடிது நல்குபு செல்கென விதித்தப்பின் னிமலன். (௩௯)

ஆரக்க ளுற்றனி ளுற்றம சாரகோக் காமை
யிரக்க மிக்குயு முபாயமீங் கிசைத்தனித் தோடங்
காரக்க மானுட னுகென முனிவர்க்குக் கழறப்
பரக்கு மன்னமெம் மன்னனை நமக்கிது பகலும். (௪௦)

அகில சீவகா ருணியமா மூர்த்தியென் றருளால்
புகல கின்றருள் புண்ணிய வெண்ணெயிற் புதுமை
மகவ கின்னிகர் மன்னவன் மரித்தனன் மிராங்கி
மிகவு மிர்க்கரு ணைன்மையா புன்மையா வினையும். (௪௧)

இனைய நன்மையின் றிருவுளப் பாங்கிலை யென்று
லெனைய ருண்மைதேர்க் காய்குத ரெனவுமெம் பெருமான்
புனைம ணிக்கலைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பூங்கை
வனைம லர்க்குழன் மலைக்கொடி யிறைவிடை வழங்கும். ( )

மாது கேண்மதி யினியதே தின்விறை மனுட
னாதி யென்றது நன்னிலை யின்னரு ளாதலை
யேது மென்னநீ முன்னலை பன்னல னீட்டு
சாத கம்முல கெவைக்குமீ தெனப்பினுஞ் சாற்றும். (சக)

வேறு.

பொய்தரு மதங்கள் கலிவலி யகறும் புவியுற விரிந்தவிப்
போற்றெதம், வைதிக சைவ சிகாமவா கமநூல் வழிநின்றி யுயி
ர்க்கருள் வழங்கட், பொய்தெறு மனைய வாய்மைநூற் சார
நூதமாந் தென்மொழி வேத, முய்தர வெளியிட் டருளிய
வெமைமே ரொருவனைப் புவிக்குற வேண்டும். (சஉ)

அத்தொழில் வல்லோ னித்தவ ளிவனை யகாரனைத் தவளி
யுய்த் திடுஞ, முத்தம நெறியின் மருள்பெறீஇக் கைலை யுற்
றுமென் முற்றுணர் முனியு, மித்தரா யிழியி னொனிய
ரீதத் தென்னுடு மன்னவர் முதலோர், முத்திமன் மார்க்க
விழுகரா குவரான் மொய்குழா லனையது குறித்தாம். (சங)

ஞாயருக் கியற்று நலமிக பாத்தாக் ஞானையலா லுனைவி
லாக் கொடிய, தியருக் கியற்றி னோர்க்குமன் னிடரோ சேர்க்
குமென் றோர்க்குதல் குறித்து,கேயகம் முருவன் பழுதொரு

பொழுது கெந்திலும் புகட்பெரு கிமலை, றையமா முனிவையக்
காரணம் புணர்ந்தி யவனியுய்த் திடவுளந் துணிந்தேகும். ()

சுதலா விவண்பாற் கோதா தாக வெண்ணிகா முனிந்தன
மென்று, மாதாயக் கிளையே லன்றிபு பிருவர் மருளா னுமரு
ட்டியு கெடிகாட், காதலான் குரான காதலைப் பெறுமா குருதி
மா தவம்புரிந் துவரிப், போதக னமர்ந்திட் போதகன் பல
ருட் போதகப் போதக மலர்ந்தாம். (௪௭)

என்றெமை யாரும் வென்றியால் விடையோ னொமாசலை
யிமாசலையுமாப்ப, கன்றுணைத் துடறு யெழுந்து னமைய
நமக்கிடு காமத்து டலைக்கொண், டென்றுதம் பெருமா னரு
ட்கிளையுமெத்ன்றிருந்தவத் திருந்தவவிருவர்க், கன்றருள
மகவாப்போதவமுனியொப்பன்னலாருன்னயத்தனரால்.

அதிரு வாலகொண் டின்னிவிகாரிய்வருந்தவப் பெருந்த
வைக் குடனின், திகமுழு தனித்து மென்றுல தனிந்தா னிம
கிரி கவைந்திரு வாமுள், முதுகக நிடைப்பொருளுரு வாகிமு
ன்புருந்துவப் பொலென் றுனேருர், துதிசெப முனஞ்சொ
விருவர்பா லக்கோர் தாயமென் கொடியவ குதிந்தான். ()

கடமதி கேட்டை காரிலங் குறக்காம் கனிக்கடல் குனிக்க
வாயத் துலவத், தடமதி முகப்பெண் கொடிக்குறு விதியாற்
சாதகன் மதிகன் குரான, வடமதிப் பாம குாவறு முக்கண
வன்னாஸ்ப் பருனினா வழுத்தித், திடமதித் துரைதயார் கின
ஆழச் செயல்வகை வியல்வகை செய்யா. (௫௰)

தங்குல திலக ஞானமெய்த் திலகந் தனிச்சிவ யோகமா திலகம், பொங்கருட் கிரியா திலகமாஞ் சரியை புரிநுதற் றிலகம்வான் சைவ, மங்கல திலக மாதவ திலக மாதியென் றேற்றியல் வயங்கந், நங்கையைத் திலக வதியெனு நாம நவின்றினி துவந்துள நயந்தார். (ருக)

விண்மணி நோக்கித் தழலிடை யுறன்முன் விளைத்தமுற் றவத்தினாற் றங்கள், கண்மணி யென்னத் தோன்றியெவ் வுயிர்க்குங் கதிமணி விளக்கமாய்த் திகழப், பெண்மணி தனைப்பெற் றின்புறு மவர்பல் பெருமணி யாரமுன் னுய, வொண்மணிக் கலன்கள் பூட்டியாட் டுபுதம் முயிர்மணி யாவளர்த் துவப்பார். (ருஉ)

வேறு.

பெறலருமைப் பொருளொளிதிற் பெற்றாராய் முற்றேறுகை
கிறைகடலிற் றிளைத்தாரந் நேரிழையைப் பெறுதவத்தோர்
திறையிடுவார் திருமுதலோர் திருந்தெழிற்கென் றருள்விளக்க
முறையெதிர்கண் டதிசயித்தா ரூறுணரு மாதவத்தோர்.

இப்படியா விப்படியுந் திடத்தோன்றிப் பாவையார்
துப்படியா லணையுகைத் துச்சுடர்மணிப்பூண் முடியெடுத்தே
மப்படிய வுதைத்தருளே மலர்க்கரத்தா லெடையெடுப்ப
தெப்படியு மெனத்தேற்றி யிலங்கணைமீக் கிடந்தருள்வார்.

ஆணையின்மிசைக் கிடந்துதவழ்ந்தடித்தளிர்கன் றிடநோக்கின்
றிணைமலர்மென் கரம்பற்றி யெதிர்தருவா ருடனடந்து
துணையடிக டளர்வொழியத் துணைவேண்டா நடந்தோடிப்
பணைமகளி ருடனுடல் பயில்பருவத் தியலுறுவார். (௫௫)

இம்முறையா லாண்டுசில வெய்தவளர்ந் தினமடவார்
தம்முடன்மா மனைமுன்றிற் றனிமறுகின் மணிபலகொண்
டெம்முடையான் றிருக்கோயி லிலிங்கதா பனமாதி
யம்முறையாற் செய்தெவர்க்கு மகமகிழ்ச்சி மிகவிளைப்பார்.

சிறுவீடு பயில்பருவச் செயலதனிற் றிருவருளா
லுறுவீடு தரப்போந்த வொண்டொடியார் சிறுசோறு
மறுவீடு நிவேதனமா மலர்புனைந்தேத் துபுபாசந்
தெறுவீடு பசுத்துவந்தீர் சிவத்துஞ்சார் செயறெரிப்பார்.

இளம்பருவத் திவரிவ்வா றெவ்வெவரு மிறும்பூதி
னுளம்பரவ நாளுளு முதுபோலப் புதமாக
விளம்பருட்பல் செயல்விளைய விளையாடி வளையாடும்
வளம்பயின்மென் மலர்க்கரத்தார் வளர்கின்றார் புவிவாழ.

திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறையாண் டகன்றதற்பி
னுலகமெலா முயவருளா லுளமுனங்கொள் வாகீச
குலமுனிவ ரவர்க்கிளையார் கொடியபுல னெறிக்கிளையார்
மலவினையைத் தெறற்கிளையார் மறுமதம்பாற் றிடற்கிளையார்.

சுத்தாத்து விதசைவத் தொன்னெறியா நன்னெறியே
நத்தாகின் றுலகுய்ய நாட்டுதிரு வருள்வலிபெற

றெத்தானு மிளையாரென் றெவ்வுலகுங் கொண்டாட
வத்தாய்தந் தையர்களிப்ப வருண்மகவா யவதரித்தார். (௬௦)

மீனமதி யுரோகிணிநாள் விளக்கமுற வளக்கரிய
வானமதி முடிவேணி வள்ளறிரு வருளேயென்
றீனமதி யுடையாரு மிலகருணோர் கண்டிலரு
ஞானமதி கரித்துய்ய நண்ணியதிம் மகவென்றார். (௬௧)

பார்த்தளவே யத்தகைய பாமரருந் தாமகந்தேர்ந்
தீர்த்தமதி யினராகி யெழினயமுன் மொழிநயமுங்
கார்த்தமிடற் றரனருள்கூர் களிநயமு மொளிநயமு
மோர்த்தகுல வலநயமு மெல்லாங்கண் டதிசயித்தார்.

இவர்செயலே யிவையாகி லேதில்பல மாதவத்தோர்
தவமுனனை வில்லனைசெய் தனித்தாயர் தாதையார்
றுவகைவகை யெவரேனு முன்னபடி யின்னரிதே
யெவகையறி வொருசிறிதி லேனையெடுத் திசைப்பதுவே.

ஆறனு நகைவெட்க மறியாதென் பதுவிளங்க
வானேருந் துதிபுலமை மாண்புடையார் கழல்வணங்கி
யானேதந் துணிந்தனனிவ் விளங்கோலப் பெருந்தகைய
மேனாளி னருந்தவத்தான் மிளிர்மகவாப் பெறுதவத்தோர்.

நாமுயநங் குலமுய்ய நகருய்ய நாடுய்ய
வாமுலகெ லாமுய்ய வரியதிரு வருளுருவாய்க்
காமுறுமா தரமுடிப்பான் காதலனாய்ப் போதவிது
மேலமுறநாம் பெறலினியெ னென்றின்பக் கடற்றிளைத்தார். ()

வாகீசச்சருக்கம்.

திருவவதா ரத்தருமைச் செயல்வகைக டினந்தோறும்
பொருவரிய வுருத்தோற்றம் போன்றிலங்க வான்றவிதி
மரபினடாய் வருதாதை வழுத்துதிரு மகனுருக்
கரியதிருச் சாதகன்ம மாதிகண்மே தகப்புரிந்தார். (௬௬)

அருமேனைக்கி யுலகமெலா மயனெறிநீத் தியனெறியாந்
தெருமேனைக்கு தனிச்சைவத் திறனெறியே யறனெறியென்
பொருமேனைக்கி யுயத்தடைசெய் பொய்வழிப்பு காதெவர்க்கு
மருணீக்க வந்தமையின் மருணீக்கி யாரென்றே. (௬௭)

நாமகர ணத்தழகு நாள்பெறநல் லோரையெழ
வாமுறைசெய் தழைத்துவகை யார்கலியிற் றிளைத்தனராந்
தோமிறிருத் தாதையார் தூயபுகழ்ச் சிறப்பெல்லா
மேமுறுமா கிளைத்துகிளைந் திறம்பூதுற் றுலகரெலாம். ( )

நேரிலருந் தவப்புகழு நிறையருளே மகவாகப்
பாரில்வரப் பெறுபுகழும் பண்ணிதிய நிறைபுகழுஞ்
சேரவருள் கொடைப்புகழுஞ் செப்பரும்பன் னடைப்புகழு
மாருமடை வருமினிய வளப்பில்புக ழெல்லாமும். (௬௯)

ஏனோர்போற் றமைப்புகழ்வா னீட்டாமே யியல்பானே
யானுமெய்க் கிலேருதித்தே யவைசிறப்ப வவரையடித்
தோநாளும் வளர்செயலா விடுருதியா யவர்தம்மை
வானோறு புகழுனு ரெனவழுத்தி வாழ்த்தினரால். (௭௦)

மேதினிமே லைதுதானே விளங்குதிருப் பெயராய
தோதிகிலா மவர்மனையா யுலகுய்ய மகப்பெற்ற
பாதிகிலா நறுநுதலப் பாவையார் தமைப்போல
மாதினியா ரெனப்பரவி வழுத்தினு ருடனுங்கே. (௭௧)

அதுதானே திருப்பெயரா யவர்க்குமியைத் தலைதென்றும்
பொதுவாடு பதம்விழைந்தே புகழனார் மாதினியார் [க்தோ
நிதமோவாக் கொடைவகையி னினைப்பரும்பல் செயல்குறி
துதிநீடு மவர்குலம்வே ளாண்குலமென் றுவர்தூயோர். ()

செல்வமுத லெண்வகைய திருவேதா கமாதிதிரு
வில்வளர்கல் வித்திருமெய்ம் மிளிர்ஞான யோகதிரு
பல்வகைய பசுபாச பதிதன்மத் திருமுதலாந் [ன்றும்.
தொல்வகைப்பல திருவெல்லாந் துதைந்துநிறைந் தென்ஞா

காலமறு தலைகளினோர் காணும்வே ளாருறுவளர்
கோலமலி பெருஞ்சீர்த்தி குறித்தோவப் பெரியவர்வாழ்
ஞாலமலி பல்வளஞ்சார் நகர்திருவா மூரென்றே
சீலமலி பேருலகோர் செப்புவரா லிப்புவிமேல். (எச)

இன்னதனித் திருவாமூ ரினில்வேளாண் குலம்வாழ
மன்னுதிருப் புகழனார் மாதினியா ரிருவோரு
முன்னரும்புந் திரமணியை யுலகருளுங் குலமணியைப்
பன்னரிய சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்க்கின்றார். (எரு)

பார்திகழ்மெல் லணைமீலப் பட்டின்மிசைத் திருமேனி
யேர்திகழக் கரமூன்றி யெம்மையருள் ளம்மதலை [டுத்தூய்
யார்திகழ்தாண் மடித்தொன்றோன் றணையுதைத்து முடியெ
சீர்திகழ்மா முகமசையச் செங்கீரை யாடுவார். (எசு)

சாற்றுமதின் மண்ணுதி நந்நுவகீத் திருண்மலமும்
பாற்றுபுமெ யன்போங்கப் பரவருள்கை வருமாகா

வேற்றுநெறி யெனவெமக்கு விளக்குதிரு வருட்செயலின்
றேற்றமெனக் கண்டுவப்பார் தூயதபோ தனரெவரும். ()

மாதினியார் மடிக்கிடத்தி மணியேயம் மணியொளியே
யேதமிலா மாதவமே யிருந்தவத்தி னருந்தனமே
காதலருந் தெம்முயிரே கண்வளரா யென்றென்றே
யாதரவிற் றாலாட்ட வருண்மலர்க்கண் டுயின்றமர்வார். ()

செய்யகணைக் காற்றாய திசைசகமுழு நறுந்தைநல
மெய்விரவக் கிடத்துபுநீர் விரையாட்டி யொற்றுடை
யொய்யெனவிட் டவிர்சுண்ணத் தொடுகுறங்கிற்கண் டுயிற்றித்
தெய்வமணித் தொட்டிலினிற் றிருக்கரத்தா லாட்டுவரால்.

கண்ணேயக் கண்மணியே கண்மணியிற் கதிர்பாவாய்
விண்ணேடு ணுங்கிடையா மெய்ப்பொருளே திப்பியமே
யுண்ணூறு வாரமுதே யுறுசுவையே கண்வளரா
யண்ணாலென் றன்னையர்தா லாட்டுசுகோ தகிகிளப்பார். ()

எழுபிறப்பும் பெறுமவற்று ளொனுங்குறன்கட் கிலக்கியமாய்
முழுதளித்தெங் குலமணியே முதமதியே சுகநிதியே
பொழுதுதிக்கு மிளங்கதிரே பொலஞ்சுடரே யெனக்காழுந்
றெழுதுதிக்கும் புகழுறை ரெடுத்தணைத்தி [illegible]. ()

இலங்கணையி னிளங்கோவைத் தெகை [illegible] செறுந் [illegible] யா
விலங்குறமய [illegible] [ர்
தலங்களின் [illegible] சார்வமிகு [illegible]
புலங்கொளுவ [illegible] பொதுமருஞ் [illegible]ப்பார்.

நம்மையரு ளெம்மகனார் நடையாரம் பித்தருளுஞ்
செம்மைதிகழ் சந்திமிதித் திடுசெயலு லாமதியிற்
றம்மருள்பெற் றுலகுய்யச் சமட்டிதிரு வடிதீக்கை
யிம்மகியிற் புரிதலென வின்புறச்செய் தளங்களித்தார். ()

துப்பாணி முத்தேயெந் தொல்குலமா தவப்பயனே
யப்பாணி வேணியனன் பள்ளியருள் வள்ளாலின்
செப்பாணி யிசைகளுமு ளிளம்பாணி யிசையொவ்வா
சப்பாணி கொட்டுகெனத் தாம்பாணி யாதருள்வார். (௮௪)

கருவாயி னுலகுலையாக் கதிவாய்ப்பத் துதிவாய்மைக்
குருவாயின் னருட்கோலக் குழவாய குலமணிநின்
றிருவாய்முத் தேயருண்மெய்ச் சிவம்வாய்ப்ப நடனமக்குத்
தருவாயென் பார்க்குவந்து தனிவாய்முத் தினிதருள்வார். ()

திருவணையிற் கிடந்திருந்து திருத்தமுறத் தவழ்ந்துசெய
லொருவுறத்தம் முதுகுரவ ருடன்மடவார் பலர்வேண்ட
வருமுறைமை திகைசவ மணைந்துலகி னிலைநிறுவ
வருமகனார் செங்கின்று மற்றவர்க்கு மகிழ்வளித்தார். (௮௫)

அவனிமிசைச் சொல்லாமை யாருமறம் வெளிக்காட்டிக்
குவிகொலைமா றவேள்வி குயிற்றியுஞ்செய் சமணர்கெடி
தவரவழித் திடுசெயலிற் றொடங்கவடி யெடுத்தாங்குத்
திவியமல ரடியெடுத்துச் சென்றருளு நடைபயில்வார். ()

போராணை யுரிபோர்க்கும் புறத்தானை யறத்தானை
யேரானை யிவர்வானை யெம்மானை யம்மானைப்

பேரானை யிடப்பாலெம் பெருமானை யுருகார்முன்
வாரானைத் தருவானை வாரானை விழைந்தழைப்பார். (௮௮)

வேறு.

குருந்தே வருக வெமதுதவக் கொழுந்தே வருக வரும்பெற
ல்வான், மருந்தே வருக வெங்கள்குல மணியே வருக மலர்ந
யன, விருந்தே வருக வானந்த விளைவே வருகென் புகழுநர்,
முருந்தேர்நகைமாதினியார்க்குமுதமிக்கிதவற்புதமளிப்பார்.

வருமம் புலிபாம் பிறைஞ்சமணி மன்றி னடஞ்செய் வள்ள
லைமுற், கருமம் புலினீ ரெனுமாயக் கடல்வீழ்த் தாமே கை
யெடுத்துத், தருமம் புலிநா முயக்காட்ட றகையமலர்க்கை
வாணீட்டி, மருமம் புலிவா வெனவழைத்து மகளிர் களிப்ப
மகிழ்வளிப்பார். (௯0)

பின்னு ளருகன் பாழிகளும் பேதையமணர் பள்ளிகளு, மன்
னுதழித றம்மாலே வயங்கத் தெரித்தாங் கணிமறுகின், மின்
னுர் மணிகொண் டிளமகளிர் விளக்குஞ் சிறுவீ டடிமலர்க,
ளன்றே துகண்மே வுறவழிப்பா ரடியே னகத்துந் துகளொ
ழிப்பார். (௯௧)

வேத முழக்குஞ் சிவாகமத்தின் விமல முழக்குந் தனிச்சைவ
போத முழக்குஞ் சரியாதி புனித முழக்குஞ் சிவஞான, சித
முழக்கு மேனையவுஞ் செழித்து முழங்கச் சிறுபறையறி, னாத
முழக்குஞ்செயல்விளைப்பார்நடலைமுழக்குநமக்கொழிப்பார்.

பெறுபே றுவக்கு மதிவேணிப் பிரானே பதியப் பிரான்சை
வத், துறுதே நெறியே நெறியெனத்தேர்ந் தாய்வா னுலகு
முவலைமதச், சிறுதே ருருட்டிச் சிவஞானத் தெளிதே ரளி
ப்பார் சிறாரொடுபொற், சிறுதே ருருட்டி மறுகினிற்பஃ றிண்
டே ரொதுங்குந் திறம்புரிவார். (௪௱௩)

சிறார்பற் பலரோ டேதுமொரு திருவா ருருவிற்றினந்தோறு,
மருதற்புடன்வேண்டுபகரணமலியவயக்கு பூசனையே,வெரு
வற் புதனீள் விளையாட்டா விளையவிளைப்பாரீ துலகைப்,பெரு
வொப்பருஞ்சைவநெறியேபேணப்புருத் துகிலைபிறக்கும்.

இன்னவகைபஃறிருவிளையாட்டியற்றுமருமைச்செயனோக்கி
மன்னு முவகைக் கடல்குளிப்ப மகிழ்மா தினியார் புகழுனர்
துன்னு முறவ ருளங்களிப்பத் துகடீர் நகர மிகவியப்பப்
பன்ன வரிய விளங்கோலப் படிவக் காட்சிப் பயனளிப்பார்.

குஞ்சி யழகு மணிப்பணிமேற் கோப்பி னழகு நுதற்சுட்டி
விஞ்சு மழகும் வெண்ணீற்றின் விமலவழகுமணிக்குதம்பை
யெஞ்சி லழகு மைம்படைப்பூ ணிலங்கு மழகுமேனையணிப்
புஞ்ச வழகு மஞ்சிரப் பொலிவினழகு மலிவெய்த. (௪௱௬)

செய்ய மேனிப் பேரொளியுஞ் செறிபல் லணியின் சீரொ
ளியு, முய்ய வருமெண் டிசைவிளங்க வொவ்வோர் மனைக்
குந் திருமகவாத், தெய்வ மகிழ்விற் சிவப்பூரந் திகழ்சீ ரடி
யாற் சென்றுசென்றெம், மையன் விளையா டற்புதச்சீ ரடி
யே னளவோ வரிதேவர்க்கும். (௪௱௭)

அருண்மா மகனார்க் கிவ்வாறைந் தாண்டு நிகழப் புகழு
ரிருண்மா சிரித்து ஞானவொளி யெழுப்பி யிதய கமலமுகிழ்
சுருண்மா தளங்கண் மலர்விக்குந் தூய கலைக ளுணர்தருமா
தெருண்மா வித்தியாரம்பஞ்செய்வித்தார்நற் றினம்வாய்ப்ப.

குருவான் முகத்தா லலதெதுவுங் கொளான்மாண் பல்வென்
விதியெவர்க்குந், தருவான் பொதுவென் றுலகுணர்வான்
றருநூ லெவைக்குஞ் சனகமென, வருமான் புளவெம் மடி
களெதிர் வழங்குங் குருவு மிகவியப்ப, வொருகா லுணர்ந்து
முனமெவையு மொருங்கே யுணர்முறச் செயறெரிப்பார். ( )

உயிரைந் தெழுத்தா லுருத்திரமே யுதனு னடிக்காண் டம்
மிதனுற், செயிரில் காண்ட மிருமூன்றிச் சிறப்பா லெகர்மா
மறையிதனுன், மயர்வின் முன்பின் மறைபோலிவ் வரன்மா
மகவான் முதாகுரவ, ருயர்தங் குலமூர் நாடவனி யொளி
பெற் றனவென் றுலகுவப்ப. (௧௦௦)

உலகீ டேற விளங்கோலந் தொருவா வருளா லுதித்தருளிக்
குலமா மகனார் சிவஞானக் குறையா மதியா வளர்கின்றார்
நிலவா நின்ற விந்நாளி னிகரி றிலக வதியார்தா
மலகீ னாந்தாண் டின் பருவத்தமைதிவாய்ப்பநிரம்பினரால்.

இளைய நாளி னெறுத்தமரபினிலாண்டகையார்கவிப்பகையா,
ரெனுமோர் தலைவ ரட்பெண்மணி யிளைமா மணத்தா லெய்
தவிழைழந், தளைய புகழ னிடைத்தா மரிய முதியர் தமை
விடுப்ப, கினைவி னவர்போந் தவருவந்து நேர்ந்த படிசென்
றுங்குணாத்தார். (௧௦௨)

தருமா தினியார் புகழனூர் தமது குலமா மகளாரை, வருமா தரவிற் றமக்குரிய மணஞ்செய் தளிப்ப மனநேர்ந்த, திரு வா சகமக் கலிப்பகையார் செவிவாய் மடுத்தார் களிதிளைத் தா, ரருமா மணஞ்செய் முனமவரை யனிக பதியாக் கொ ளுமரசன். (க0௩)

தனது பகைஞன் வடபுலத்தான் றன்பாற் சமர்வென் றுற விடுப்ப, வனைய வரசன் பணிமேற்கொண் டமரம் புரிந்தங் கவர்நிகழ்நா, ளினிய வருண்மா மகப்பேற்றா லெவர்க்குங் கிடையாப் பெருஞ்சிறப்பால், வினையை விடுத்த புகழனூர் மிகமே வியபே ரறப்பயனை. (க0௪)

இனியோர் கணமுந் தரியாமே யினிது நுகர்கென் றீசனரு, டினைய வழைத்தாங் கிவ்வுலகு துறந்து புகுந்தார் மேல்வீ ட்டின், மனைமா தினியா ருடனுயிர்த மகிழ்ந ரெனவே வா ழ்கற்பின், றனிமா மகிமை யுலகமெலாஞ் சாற்றப் பிரிவின் றுடன்சார்ந்தார். (க0௫)

தாதை யாருந் தாயருமித் தரணி யொருவிச் சகமெவைக்குந்
தாதை தாயர் சாம்பசிவ சரண நிழல்வாழ் வுற்றபினர்த்
தாதை யார்பூங் குழலாருந் தம்பி யாருந் தமர்சூழத்
தாதைதாயர்க்கிறுதிவினைச்சடங்குமுழுதுமுடங்கமைத்தார்

ஈண்டைந் நிகழ்வீ தாகமுன மிறைவன் றனக்குற் றுழிவினை மேற், பூண்டு புகுந்த கலிப்பகையார் பொருவில் பெரும் போர்த் துறைவிளைத்தாங், கீண்டு மனிக முருக்குபுமுற்

திரும்போர் கடக்குமெல்லேலவினை, தூண்ட வுடல்விட்டிசை
யுடம்பு துலங்க நிறுவி வான்புகுந்தார் (௧0எ)

என்னுமாற்றந்திருச்செவியிலேறவுடன்வானேறினர்போன் [ந்
மன்னு திலக வதியார வசமா யுலகை மறப்பவவர்
பின்னர்வேண்டுமுபசாரம்பெரிதும்புரிந்து தெளித்தெனக்கி
கன்னை நீரே யெனவாழ்ந்தே னன்னுய்தெளிதியென்றிரப்ப.

வேறு.

*தம்பியா ருளராக வேண்டுமென வைத்ததயா
வும்புருல கணையவுறு நிலைவிலக்க வுயிர்தாங்கி
யம்பொன்மணி நூருங்கா தனைத்துயிர்க்கு மருடாங்கி
யிம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து திலகவதி யாரிருந்தார். (௧0௯)

தம்முன்னு யன்னையினுந் தாம்பேணு தபோதனியா
ரம்முறையிற் றமக்குரிய வருந்தவங்கள் பலபுரிந்தே
யிம்மைமரு ணீக்கியார்க் கிருந்துணையா யமர்நாளிற்
செம்மைநெறியுலகுணர்த்தச்சென்றருளப்பெருந்தகையார்.

உலகமெலா நல்லறமே யுயிர்த்துணையென் றுய்த்துணர்வா
னலகிலரு ளான்முப்பாற் றறமனைத்து முறைபுரிவார்
குலவுசிராத் தாதிகணங் குலத்தரொனும் வாஞ்சையினுற்
பலர்தமர்கட் களித்தன்முதற் பாசவறன் பலபுரிந்தார். ()

வாவிமிகு தடமாதி மலிசுவைநீர் நிலைபுரிதல்
காவளர்த்தல் சென்னெறிகள் காண்டலா மலகாதி
மாவிளா நாவனிமுன் மலிவிருக்க மாங்கமைத்த
றேவிருக்கு மறையவர்முற் றிகழ்சீவர்க் கனமளித்தல். ()

விருந்தளித்தல் வாசமுதல் விளையுந்தளித்தல் பிணிதீர்க்கு
மருந்தளித்த லூனமெலா மகிழ்ந்தளித்தன் மறுதெவையுந்
திருந்தளித்த விருந்தளித்தல் செகமளித்த வனும்வியப்பப்
பரிந்தளித்த விலைவயாதி பசுதருமம் பலபுரிந்தார். (கக௩)

சிவதளிகள் பலபுரிதல் சீரணந்தீர் தரப்புதாக்கல்
சிவகுறிமுன் மூர்த்திபிர திட்டைமகா சாந்திசெயல்
சிவமுணர்மா தவர்வாழுந் திருமடங்கள் பலபுரிதல்
சிவமிகுநூற் கல்விநிறை செயற்குரிய திடம்புரிதல். (கக௪)

சிவபூசைச் செயல்யாண்டுந் திகழ்வுறவேண் டிவசெய்தல்
சிவநேசர்க் குபசாரந் திருத்தியசெய் தலைமுத்தவரைச்
சிவமாகப் பூசித்தே திருவமுதா தியவளிக்குஞ்
சிவமாகே சுரபூசைத் திறமிலக முறையினீத்தல். (கக௫)

பன்னுமிவை முதலசிவ பதிதருமம் பலபுரிந்தார்
மன்னுறுமிந் நாட்டிலக வதியார்க்கு மடாலயமொன்
றின்னருள்கூர் சித்தவடத் தீசர்திருத் தளிவெளியிற்
சந்திதிமா மறுவில்வட சார்வடத்தின் சாரமைத்தார். (கக௬)

அன்னதிரு மடத்தென்று மமர்ந்தலரி யெழுந்தைகந்த
கன்னலென வறன்மூழ்கிக் கண்டிகைநீ றணிந்தலர்தொய்
துன்னுதொடை புனைந்திகை யுற்றலரு மெழுந்துமுதன்
மன்னுபணி பலதிலக வதியார்செய் தாறுகின்றார். (கக௭)

இன்னுளோம் மடிகண்மரு ளீக்கியா ரமமைந்து, முன்னுவ
கொல்லாமை முற்றுயிர்க்கு மிரக்கமிக, லென்னுமுன் னுணை

ர்த்திடற்கோ விதுகசப்பென் றுரைத்தலின்வாய்த், துன்றுகா
ன்றிடிற்கொள்ளார் துரிசருமென் றறத்துணிந்தோ. (௧௧௮)

எவ்வுலகும் பணிகயிலைக் கிறைபிரிவி னூடலினே
தெய்வபர சைவநெறித் திருந்துமலர்ச் சயனமொரீஇ
யுய்வரிய சமணெறியா முளர்த்தரையிற் கிடைவிழுந்தார்
கவ்வைமிகுந் தூடுதல்பிற் கனியின்பக் குறியன்றே. (௧௧௯)

வேறு.

திருவளம் விழைந்தாங்காங்குச் செலவமண் குண்டரேற்றுந்
திருவினர் தருமசேன ரென்றொரு பட்டப் பேர்தந்
தருமைநற் குரவ ராக்கொண் டடிதொழூஉச் செறிந்து சூழ
மருவுமூற் குரவர் யாரும் வழுத்தவீற் றிருந்தா ரந்நாள். ( )

தன்னுயிர்த் தலைவி யென்னத் தருமரு ணீக்கி யாரை
முன்னுறு பிரிவாற் றுமை முனைமதிச் சென்னி யோனை
பின்னுயிர்த் தலைவன் றாதாங் கெய்திய விதித்தா னென்ன
மன்னுமெய்த் தலை மேயவ் வள்ளலார் வயிறுந் தன்மே. ( )

ஆலயாந் தூதா குண்டர் துரீஇப்புரி செயலிற் றுயா
மாலைய தாக வேமுன் வைத்தகா லையையா ரீசன்
பாலுறற் கியைபெ லாஞ்செய் பண்பினைமறக்கொணாமைச்
சீவியா ரிடைத்தம்பாதற்செலுத்தியோர்த்தாங்கட்செல்வார்.

இங்கிவர் செயலீ தாக விதற்குமு னிவர்த முன்னை
நங்கையா ரிதைப் போக்கு நற்றொண்டு செயுதா னார்கிவ்
றங்குறு வீரட் டேசா லயமுழ மெலித்தா னைசார
செங்கமல வேணி யாவை திருக்கர வேணி யாவே. (௧௨௩)

எம்பிரா னீயே யாகில் யாங்களின் னடிமை யாகி
இம்பர்நா யகனே யிந்நா ளுய்தியி லமண்சார் புற்ற
தம்பியா ரருள்சேர் வாய்மைச் சைவமா நெறிபுக் குய்வா
னிம்பர்நீ யருளவேண்டு மெனத்துதித் திறைஞ்சிப்போவார்.

வணங்குபு சென்று சித்த வடமடத் தமளி மேவு
மணங்கனூர் கனவிலெம்மா னதிகைவாழ் வீரட்டேசன்
குணங்குறி கடந்தா னேனுங் கோதிலா வன்ப ருட்கோட்
கிணங்குபு பற்பல் வேட மியைத்தெளி யவனுபாவோன். ()

ஒருதிரு முகமு நேடி யொளிவளி மழுமா னக்க
மருவடங் கமண்ட லஞ்சிர் வரதமோ டபயமெட்டு
மிருபுறத் திலகெண் கையு மிடத்தால கின்றுண் மெய்யும்
பொருவிலா னெற்றின் மீது பொலிதிருக் கோலங்காட்டி. ()

மங்கைநீ வருந்த னின்பின் வந்தவன் முனீந்தி ரன்கா
ணிங்குல குய்யப் போந்தா னெமக்கன னியமே யன்றே
னங்கமண் புக்க செய்கை யாருயிர்க் குண்மை தேற்று
மங்கலச் செயலென் றோதி வாய்மையீ தாவகை கூர்தி. ()

ஆவணி மூல நாளை யனையன்வந் ததிக்கு நின்பாற்
காவரு நீறுபஞ்சாக் கரத்தொடு மளிக்குஞ் சூலை
யோவுநீ ருழவா ரங்கை யுதவிநம் பாலுய்க் கென்றுச்
சேவரு வீரட் டேசன் றிருவுருக் கரந்தான் மன்றே. ()

வந்தநல் லருளி னோடம் மாதபோ தனியார்க் காங்கு
வந்தருள் காட்சி சித்த வடத்திருக் கோயி லின்கண்

மூர்த்திமா மூல லிங்க மூர்த்திவாழ் கருப்ப வில்லுண்
மூர்த்திறக் காண லாகு முதமிக வின்று மென்றும். (கஉகூ)

கனவுணர்ந் தருளின் மேன்மை கருதுமோ தன்பு பொங்க
வினிதரு ளேழை யேற்கு மெளியதோ வெனத்து தித்தப்
புனிதையார் கியதி யாவும் போற்றியம் மடுத்தி ருந்தார்
பினர்மரு ணீக்கி யார்செல் பெற்றிமேற் பேசு கிற்பாம். ()

பாகனை யூன்றிச் சென்று பகினியார் தம்பா லன்பால்
வாகம ரணைய சித்த வடமடா லயத்தின் பாங்க
ரேகியாங் கவரு முன்ன ரெதிர்வரக் கண்டு தாழ்ந்தார்
சேகுளார் நெறியிற் றீர்ந்நீர் திருவுளீ ரெழுமி னென்று. ()

முன்னெழு தம்பி யார்த முகத்தொளிர் தரவெண் ணீற்றை
யின்னருண் மணியி னைடத் தெழுத்தினைத் தினிதா கல்கி
யந்தகர்த் தனியுட் கூவத் தனிர்செய நீர்த்த முண்பித்
துன்னருந் துலை நீக்கி புவந்துற வாரத் தந்தார். (கஙஉ)

ஊடிமேறு மாசி றுதி புவந்தனி யானை போல
நீடுநீ ருதி முன்னர் நீத்தமர் கோலந் சைவ
வேடமா யிலங்க நின்றார் பிறுதைவப் பிர க்வ சந்தான்
பீடுறு சைவ தீக்கைப் பெரும்பேறு பெற்று லன்றி. (கஙங)

எத்துணைச் சிறந்து ளார்க்கு மின்னுறயம் விதியை யென்று
மெத்துனை விதிபு மோர்மொன் புல்புல குணர்த்தப் போக்கு
வுத்தமர் விடுவ கோலைவக் செழுத்துல குயர்கர் பெற்றுந்
துத்தம சுத்தி தீக்கை புறுமுறை தெரிந்த மன்றே. (கஙச)

அன்னைநேர் முன்னை யாரவ் வருணிவரு தீர்த்த மார்க்கு
முன்னைமன் கொல நீக்கி முழுத்திரு நிற்குங் கால
மன்னிமெய்ச் சிவனி னக்கம் வயங்குறப் பொலிவு கண்டா
ருன்னரு மின்ப வாரி யுட்படா வகைய யுற்றார். (௯௫)

என்னையாள் வீரட் டேசன் பாதுகா பிள்ளை காரியர்
தன்னையும் பொருட்டாத் திக்கவிக்கின் றன்னமெல்லாந்
சொன்னதெய்ச் சொல்லே கேட்க் ஆயன்னமுனி மோகம்போ
டன்னிய னைமென் றுனி தொழுபாத கிலைமை யென்று. ()

என்னினை னென்னி [illegible] சொல்கொ ளிவ னென்று
குன்னினர் காணா [illegible] நிறுத்துக் [illegible]
டோ, புன்னிய [illegible] றும் பொலிவு யாமம்
பொருபி, னன்னை [illegible] யுந்திடா [illegible]
தும் சென்றார். (௯௭)

தவசெல் மயயர்ச் [illegible] கொண் டிருந்த
புனியுய வந்த மென் [illegible]
இனியதெ சொம யத்தில் [illegible]
றுவமறு நித வாய்மை [illegible] ()

விரிவுரை யறுமை [illegible] [illegible]
மெரிதனை வியயக் கூதிர் [illegible]
தெரியு னறுவு மில்லீசன் [illegible]
னரியவம் பெரிய [illegible].

இத்திரு வடிக டம்மை யெம்மையு மெம்மை யாளு
முத்தமி யார வைத்தாங் குயர்திரு வதிகை சென்று
புத்தலி ரிதழி வேணிப் புண்ணியன் கோயி லெண்ணிச்
சித்திசெய் வீரட் டேசன் றிருமுனைக் கருகு நின்றார். ( )

வேறு.

வீரட் டேசர் திருவருளை வியந்தா ருவகைத் திளைப்பாகி
நீரக் குறங்கு சிவன்மூர்த்தர் திருவா ருளத்தாற் பெருங்கோபாக
மாரக் குழுவி யத்துவிதா னந்தக் கலவி யனுபவமே
சாரத் தனித்தார் தன்மையாக் கருமேவின் பக்கலைப்பட்டார்.

உள்ளங் குளிர வுடல்குளிர வுயிருங் குளிர வுணர்குளிரத்
தெள்ளங் குளிர வுள்ளவுந்தச் சிரகூ வாக்குத் திருவமுத
வெள்ளங் குளிரத் திருவாக்கே விரவ லாதல் விளம்பிவிட்ட
பள்ளங் குளிரப் பாய்வதெனப் பதிகத் திரிப் பாடினார்.

பாவு பதிகம் பின்னருளி பலதத் துவமா னியமயம்
பாவு மருது வாழ்நாட் பதும் பத்த் தெளிட்டோமே [யார்
விரவு ரியல்கண் டகித்தமுன் விட் டுதவிக்கன் வலமெத்தலை
விரவு கொாபுப வருவருமா விலக்கிற் றிலாய தாயுமும்.

யாது புரிதம் லகப்பாதின் விருப்பம் குலிக் கெலக்கிலக்
தான், மாதுமாகன் திருவதிகை மருவுந் திமலி நிட்டைய,
வீது பெலிவெல் லாங்லைப்பாட் டெ முழ்த்திகான வேருவேப
வனாகளிவன், கொதி லாவாம் மவ்பருவது குரையு மல
கொன் றிதுபரியும். (எசஅ)

மாவுக் கரசு வணைக்கரசு வாணிக் கரசு முதலாய
தேவுக் கரசு நிறைதருமச் சேவுக் கரசு திகழ்வானிற்
பாவுக் கரசாந் திருத்தமிழ்மெய்ப் பாட்டுக் கரசே நீயெகன்
றாவுக் கரசு நாவரசு நாவுக் கரசென் றிசைத்தருள. (௧௬௫)

மூன்று முறையுந் திருநாம முழங்கி யெழுவா னொலிகே
ட்டார், தோன்ற லாரவ் வானொலியைச் சுழுனை நெறிமேற்
றோன்றொலியா, வூன்றி யுணர்ந்தார் பரவசமுற் றுறுபே
ரருளை நினைந்துநினைந், தான்ற விருமைத் திருத்தொண்டி
னருமை புரிந்தாங் கமர்கின்றார். (௧௬௬)

அந்நா ளமண்டூர்ப் போதனையா லகல்பா டலிபுத் திரநகர்
க்கு, மன்னு மமண்மேவந் தெம்மடிகண் மகிமை யுணரா மட
மையினாற், றன்னு ணையினு ளண்டமெலாஞ் சுவிப்பச் சுவி
யாத் தனிமுதலைத், தன்னு ணையினுட் படுத்தனை தன்மைத்
தொன்று தான்விளைந்தான். (௧௬௭)

வேறு.

* அருள்கொண்ட வுணர்வின்றி நெறிகோடியறிவென்று, மரு
ள்கொண்ட மன்னவனு மந்திரிக டமைநோக்கித், தெருள்
கொண்டோ ரிவர்சொன்ன தீயோனைச் செறுவதற்குப், பொ
ருள்கொண்டு விடாதென்பாற் கொடுவாருமெனப்புகன்றான்.

* அரசனது பணிதலைநின் றமைச்சர்களு மந்நிலையே
முரசதிருந் தானையொடு முன்சென்று முகில்சூழ்ந்து
விளைசெறியுஞ் சோலைசூழ் திருவதிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த பான்மையினார் பாற்சென்றார். ()

*சென்றணைந்த வமைச்சருடன் சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்றயங்கு புரிவேணி வேதியனு ரடியவரை
யின்றுநுமை யரசனழைக் கெமைவிடுத்தான் போதுமென
நின்றவரை நேர்நோக்கி நிறைதவத்தோ ருரைசெய்வார். ()

*நாமார்க்குங் குடியல்லோ மென்றெடுத்து நான்மறையின்
கோமானை நதியினுடன் குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்
தேமாலைச் செந்தமிழின் செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி
யாமாறு நீரழைக்கு மடைவிலமென் றருள்செய்தார். (கருக)

எடுத்ததிரு வருட்பதிகத் தெம்மடிகள் சிவாநுபவ
மடுத்தெழுகெம் பீரதட மணிவாய்மைத் திருவாக்கே
தொடுத்தெழுமெய்த் திறநோக்கிற் றூயபர சிவமேயித்
தடுத்தமலம் விடுத்தபெருந் தகையரெனுந் தகைவிளக்கும்.
திருப்பதிகமாசன்பாற் செலுங்குறையொன் றின்மையுந்தாங்
குருப்பதிக நதிமுடியெண் குணியெனவு மவ்வாற்றல்
கருப்பதிக போரவமண் கயவரழி தாக்காட்டும்
விருப்பதிக முந்தோன்ற மேதகவாய் மலர்ந்தருள. (கருஉ)

பதிகம்விள யடிகளுடன் பாடினமை யறிந்துணிந்தார்
ஆதிபுரிந்தார் பற்பலகாற் றணையடிக்கீழ் வீழ்ந்திறைஞ்சி
யிதமொழிசொற் றெழுந்தருளப் பெறிலடிக ளொளியேமுங்
கதிபெறுது மென்றமைச்சர் கைகுவித்தாங் கெதிர்நின்றார்.

சூழ்வினையச் சாதுரியத் துறையூகத் திறலமைச்சர்
தாழ்வினைய மொழிகடிருச் செவிசாத்தித் தறுகண்மறப்

பாழ்வினைய மண்குழுமு பாடலிபுத் திரம்புகுந்தார்
வாழ்வினையம் புவிக்கருள வந்தருளும் வாகீசர். (கருரு)

ஆங்கவர்செய் மருட்செயலா லருட்செயலி றைற்றனளி
யோங்குமுறை யுலகுணர்த்தி யுவையாவு மவர்க்கேமன்
றீங்குதரு முற்பாதச் செயலாகக் கடன்மறுகாப்
பாங்குறுகற் பரியூர்பு பாதிரித்தண் புலியூரில். (கருசு)

சொற்றுணையே துணையாகத் தொழுதணைவார் பேறுவந்து
முற்றுணையும் புனலரசு முற்றவமென் பெற்றனளிக்
கற்றுணைமேற் பொற்றுணையென் கையேந்தப்பெற்றேனென்
றற்றுணையத் தானத்தி யானந்த மயனுளன். (கருஎ)

சென்றருளும் வாகீசத் திருவடிகளப் புலியூர்த்
துன்றருளே புரிதோன்றுந் துணையடிக ளிணையடிக்கீழ்
முன்றொழுது திருவருண்மா மொழியாடி யரிதகன்று
நன்றருளுந் திருவதிகை நகர்களிப்ப வருகின்றார். (கருஅ)

வேறு.

*தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமு
நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையு நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழிகண்ணும் பதிகச்செஞ்சொன்
மேயசெவ் வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே. (கருகூ)

வேறு.

கொதித்தழலாற் கொடுவிடத்தாற் கோபாதி சயக்களிற்றாற்
கொளுங்கற் றாணை, லதிகபர மாத்ததிலே யருட்சைவ சயத்

தம்ப மகில மெல்லாந், துதிபெருக வமணுப்பட் டிலங்க
நிற்இ வருமருமைந் தோன்ற லாரிப், பதிபுகுத முன்னு
னிற் பயிறவமென் னெனவியந்தப் பதிவாழ்கின்றோர்.(௧௬௦)

மறுகுதொறுங் கழைபூகம் வாழைமுத னிரைத்தலர்பொன்
மணித்தா மங்கள், செறியுமலர்ப் பாவாடை திகழுமணி
விதானங்கள் செழுந்தீ பாதி, துறுமுமெழி னடைப்பந்தா
தலங்கவமைத் தடியர்திருக் கூட்டஞ் சூழ, வறுகுமல
கண்ணமணி யாதியதா யெதிர்சென்றுங் கடியிற்றுழ்ந்தார்

திருவேடச் சிவப்பொலிவுந் திருவுள்ளத் தெருட்பொலி
வுஞ் சிவமாந் தன்மைப், பெருவாழ்வு மெதிர்விளங்கப் பெ
றுகாட்சி கண்டுகளி பெருகவுள்ள, முருகாநின் றடிக்கடிவீ
ழ்ந் தாழ்றிறைஞ்சித் திருத்தொண்ட ருவந்தூழ, வருவாகீ
சப்பெருமான் றிருவீரட் டானமெதிர் வயங்கப் போந்தார்.

திருக்கோயி லுட்புகுந்து பெருக்கோவிட்டிருக்கோர்ந்துசெ
ப்பொ றைத, திருக்கோலந் திருமுனிரு திருக்கோவில் பே
ரின்பத் திளைப்பத் தாழ்ந்தார், திருக்கோவு திருப்பதிகந் திரு
வாயின் மலர்த்தோங்கத் திருக்கண் ணீர்தந், திருக்கோல
முழுதொழுகத் திருநீறு சேருடத் திளையா நின்றார்.(௧௬௩)

ஒருவாறு புறம்போந்தங் கொருவாம லுழவார மொளிர்
கை யேந்திக், கருவாத ணைப்பெரிய கரியமலஞ் சித்தமைக்
குக் கருணை வாழ்வு, தருவாய்மை தேற்றலினத் தனிஞா

ணப் படையாலத் தளிப்பு றத்துத், திருவாளர் திருப்பணி
புற் சித்தன்முதற் புரிந்தமர்ந்து திகழா நின்றார். (௧௯௪)

அந்நாள்வெஞ் சமணெறிபொய் யனைத்துமென வாகூறி
னறிவு வாய்ப்ப, மன்னுனை பல்லவன்பின் வாகீசந் திருவடி
கண் மாண்பெ லாமோர்ந், தென்னுன்செய் தேனைத்தா
வென்றுபதை பதைத்தாநடு நடுங்கியேங்கி, மூன்றுய மூட
ர்களு மூன்றுத கொடுமையெலா முன்னிச் செய்தேன். ()

அன்றேவிப் பெருந்தீமை யகற்றிநின் கெவராது மடிகள்
பாத, முன்றுகச் சென்றிறைஞ்சி முறைப்படினங் குறைப்
படர்கண் முற்று நீக்கப், பின்றுநா வாகீசப் பெருந்தகை
பே ரருளெனவே பெரிதுமுள்ளத், தன்றுநின் றுங்கடைய
வொருப்படுநல் விருப்புடனீ தாருற்று மாங்கே. (௧௯௬)

கொல்லாமை வெளிக்காட்டிக் கொலைமுழுது மலைவின்றிக்
குறித்துச் செய்ய, வல்லார்க ளெந்தவிலா வஞ்சநிறை வெ
ஞ்சமண மடமோரிந்தப், பொல்லாத பாதகர்க்குப் புரித
ண்ட மவர்தாளும் புரியுங் கோற, லல்லாது வேறிலையென்
றமண்குலம்வே ரறக்கொலைத்தா றைற்றல் வேந்தன். ()

அமணரமர் பள்ளிகளு மருகணமர் பாழிகளு மனைத்துஞ் சித்
தச், சுமைசகடங் களிற்கொணர்ந்தே தலங்குதிரு வதிகைந
கர்த் தூய கோயில், சமைதரமா குணதரவீச்சரமெனவொன்
றமைத்திலிங்க தாப னுதிக், கமைசெயன்முற் றியலடாய்க்
கதிதருவா கீசபிரான் கழலிற் றூழ்ந்தான். (௧௯௮)

என்னுயிரே யுயிர்த்துணையே யேழையடி யேன்புரிதீங் கெல்லா மெந்தை, சன்னிதிசேர்ந் தாலன்றித் தவிராதென் றுளந்துணிந்து சார்ந்தேனெற்கோர், பொன்னிதியே யென்போல்வார் புகலிடமே யகலிடத்தார் புரிந்து போற்று, நன்னிதியே வாகீச நாயகமே யெனப்பலகா னமந்து மேலும். ()

பொறியிலியே னறியாது புரிந்தபல பிழைபொறுத்தி பொறுத்தி யென்று, முறையிடு குறைந்தடைந்து முன்றுழ்தல் பின்றூத மூரி வேந்தன், குறைமுழுது நிறையருளாற் குணமாமுன் கொண்டமைதங் கோலங் காட்ட, மறைமுழுதும் வடித்தருளு மணித்திருவாய் மலர்திறந்து வருந்தேன் மன்ன.

அதிதருமக் காற்றினையன் றவைகளினோ ரனுவுநமை யடைந்த தின்றத், ததையுமுணர்ந் தனைசிவமே தனிமுதலாம் பிரமநெறி சைவமென்றே, நிகமசிவா கமமுதனா னிகழ்த்து முடி புண்மையெலா நேரே யாரு, மகிழுமதோர் துயச்செயிதமாண்செயலே செய்வித்தாய் மன்னரேறே. (கஎக)

ஆதலினச் செயனோக்கி யகம்வருந்தே லென்றவனை யருளினோக்கி, நீதிதெரிந் தரசுபுரீஇ நிறையருள்பெற் றுய்தியென நிகழ்த்தக் கேட்டான், மாதவமென் முன்புரிந்தேன் வள்ளனல் லருட்பேறிம் மடமை யேற்கு, மீதரவென் றடிக்கடிவீழ்ந் திறைஞ்சுபுபற் பலதுதிக ளிசைத்தான் மன்னோ. ()

அனந்தரம்வா கீசபிரா னருடலைமேற் கொண்டனுவு மயர்த்திடாமே, மனந்தரமெய்ச் சைவநெறி வளர்த்தரசு வழாதி

யற்றி வணக்கி ரீய, கனந்தரவீ ரட்டேசர் கழலுமறவா நெறியிற் களித்து வாழ்ந்தா, ணினந்தரமெய் யடியார் சூழுந் திறைஞ்சியசீர் வாகீச வின்ப வாழ்வு. (௧௭௩)

அன்னதனித் திருவதிகை யமர்ந்தருளிப் பன்னெடுநா ளிருந்து போந்து, பன்னுதிருத் தலங்கள்பல பணிந்தேத்தித் திருப்பதிகம் பாடிச் சென்றே, யின்னருளாற் றிருச்சூல மிடபமே தனந்திருத்தோ ளிலங்க வாய்ப்புற், றுன்னுசிவ னேதானென் றுலகுணரப் புறத்திலுமிக் கொளிரக் காட்டி. (௧௭௪)

அப்பூதி யடிகண்மகற் கருவிடந்தீர்த் தருளியுமற் றதுகி தீஇப் பின், மெய்ப்பூதி யார்வீழி மிழலையருட் காசுபெறீஇ விமல ஞான, வைப்பூதி யப்பெருஞ்சீர் மாண்பினருந் திருவருளை வயங்க முன்னிட், டெப்பூதி யுங்கொளன்மாண் பென்றுலகோர்ந் தமையுமுறை யிலங்கக் காட்டி. (௧௭௫)

ஆரியமுந் தென்றமிழு மானுமென் றடைமொழியா லவ்விரண்டி, ளாரியத்தி னுந்தமிழே யதிகமெனத் தாண்டகமுன் னுய பாவாற், றேரியவைத் தருமன்பிச் செயலாலு மறைக்கதவந் திறப்பித் தந்தத், தெரியலா ரியத்தானைத் திறல்கடந்தாட் புக்கருளை திகழக்காட்டி. (௧௭௬)

திருக்கைலை யெத்துணைமைச் சிறப்பினருந் தாழுமன்று செல்லொணாச்சீர்ப், பெருக்கமுள தென்றுலகோர் பெரிதுணர்ந்தாய் வானருளாற் பிறங்கை யாற்றல், வருட்கைலை தானே

வந் தவிர்நரக்கண் டின்னனப லற்பு தச்சீர், வருக்கநிகழ் தர
ப்புவியின் மன்னுதல மெல்லாமு மகிழ்ந்து பாடி. (கஎஎ)

திருப்புகலூர் விருப்பினுறீஇத் திருப்பதிகம் பொருப்பரை
யன் செல்வி பாகத், திருப்பவனைக் கருப்பினுமண் ணிப்ப
வனைமெய்ப்பவனை யேன வான்மை, மருப்பவனைச் சுருப்பிந
ழிமாலையனைமாலையனை வலத்தின்வாமத், தருப்பவனைப் பல
பாடி யருந்திருத்தொண் டினிதுபுரிந் தமர்ந்து வாழ்வார். ()

பன்னெடுநா ளங்கமர்ந்தெண் பதின்மேலோ ராண்டுசெலப்
பரமன்முன்னு, என்னெடுவான் கயிலாயத் தருளியவா றைந்
தெழுத்தோ டக்க ணீறென், றுன்னுசிவ சாதனமெய் யொ
ளியேயெங் கணும்பரம்பி யுலக மெல்லா, மன்னியல்லை
திகசைவ வாய்மைநெறி மயமேயாய் வளர்தனோக்கி.(கஎஅ)

மகிதலமா னுடவடிவின் வருசிவன் முத்தநிலை மாற்றிவாழுந்
து ருதிவிளையுந் தக்குறிப்பே தருபதிகம் பலபாடிச் சகல வேத
வகிலசிவா கமசார வத்துவித நிரதிசயா னந்த வாய்மை
திகழ்தருமா பரமுத்தத் திருமருளித் திருவடிக்கீழ்த் திளை
த்து வாழ்ந்தார். (கஅ0)

இத்தினையிற் சதயமாந் திருநாளி லொருவாமெய்ச் சிவமே
யாகி, யித்தனைவாழ் புறவமர்வா கீசரமண் பதகர்விடு மிடத்
தைமுன்னிட், டத்தருண மருள்பதிக மதிலுமய ராதேனை
யவற்று மிக்கச், சித்தவடத் திருமகிமை திகழ்தரவைத் திடி
விதன்சீர் செப்பற் பாற்றே. (கஅக)

பேசருமா மறைபுகல்சுப் பிரமணியே யரமணியாம் பிள்ளை
யார்முன், மாசகல்காழியின்முத்தற்றுய் வந்தருள்காத்திலவ்வேவட
மலியுமாண்பின், றேசுவய சருண்முதிர்வா தியகேர்கண் டுவே
கைதனி தேக்கத் தாதை, யேசகங்கட் கெனுவப்ப ரேயென
வாய் மலர்ந்தருளு மிதனுற் றுனே. (௧௮௨)

அப்பரென விதிருதிபோ லைமைந்ததுபே ரதுவேபல் லன்
டங் கட்கு, மப்பரெனு கிலையுணர்த்தி யருட்சிவமே தாமெ
ன்ப காட்டு மந்த, வப்பரே பிள்ளாயென் றறைதரவப் பெ
யர்புனைந்தா ரவரு மிவ்வா, றப்பருமா மகனுரு மகிலமுய
வந்தருளி யமர்ந்தா ரேனும். (௧௮௩)

வாகீசத் திருவடிகண் மகிழலத்தெண் பத்தொன்றும் வய
சின்காறு, மேகாம லருட்கோலத் தெழில்காட்டி யினிதுலக
மெல்லா முய்ய, மாகாதற் றிருவருளை வழங்கிவீற் றிருந்த
ருளும் வாய்மை மேன்மை, மோகாதி முற்றெழித்து முத
க்குறைந்தோ ரெவராலு மொழியொணதே. (௧௮௪)

வாகீசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௫௬.

சுந்தரச்சருக்கம்.

பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையெம் புனித னகிதன் பொ
ன்னருளோ, கின்னந் தடுத்தன் புடையார்க்குக் கிடைப்பித்

தாளக் கிளர்குயிலை, யின்னந் தருக்கள் வல்லிமுத லெல்லாஞ்
செறிந்தங் கெழில்பெருக, மன்னந் தனிப்பே ருய்யானம்
வயங்கு மெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (க)

தருப்பஞ் சகங்கள் பலகோடி சார்வல் விகளுந் தழீஇயெ
ன்று, பருப்பஞ் சகசு மலர்தளிர்பிஞ் சருங்காய் கனிமுன்
னுவதனைத்தந், தருப்பஞ் சகல கினைத்துமொழிந் தோவா
திலகவ் வுய்யானம், விருப்பஞ் சகங்க ளெல்லாஞ்செய் விமல
மேன்மை மிகவளிக்கும். (உ)

அமுத சஞ்சீ வினிமுதலாமளப்பில்வகைமூலிகைகளெலாங்
குமுதநாதன் றனக்குமுடற்குறையுங்காலாற்குமைப்பனவா
விமுத லமுத நீர்நிலைகண் மிக்குப் பொலிவ தூவைசுரா
திமுத னிகமா கமநாதத் திறமே தருமவ் வுய்யானம். (ங)

கொடிய விலங்குஞ் சிவாகமபா வனையே குறிப்பி னிசை
ப்படுதுவ, னெடிய தருக்கண் முதலெனைவயு நிலவு முலகெ
லாம்பெருக்கு, மொடிவில் சிருட்டி மாதிரிகை யேமாமன் கரு
ப்ப நிலையமதா, முடிவின் மூல பண்டார மோமுன் புக
லவ் வுய்யானம். (ச)

வேறு.

இத்தரு முத்தி யானந்தி னுப்ப ணெண்டிசை கமழப்பல்
வகைய, புத்தலர் மணங்கள் சாளர நெறியிற் புகுந்துக ளின்

னைறபிலிற்றி, மத்த*மா ருதத்தைத வாவிக்கு காத்த மான்
சிலா மயத்தைமேந் திலங்குந், சித்திர மணியன் டபமொன்
றுய் ததன்சீர் செப்பரி தெப்பெரி யவர்க்கும். (௫)

ஆவிகள் போக மடுத்திடற் காக வம்மைபெயன் றப்பனென்றி
ருமே, மேருவிலா லுருக்கொண் டருள்சிவ னைமையாளுமை
யுட னமைவில்கா மூகர்போல், மேவியாங் குளபல்வாவனை
லாங் காட்டி மிருகமை பொழிகளும் விளம்பித், தேவிய வரி
மான் றவிசல ரணைமேற் றிகழவீற் றிருந்தருள் செய்தான்.

அவ்வழி யுடன்வீற் றிருந்தருள் புரிபெம்மனைத முன்னிலை
யாடித், திவ்விய வொளிக்கு ளுமொளி யாகித் திகழுருத்
தோற்றமோ திரண்டு, னைவ்வியங் கண்கள் களிப்புற கா
னல்லுருத் தோற்றமே நயக்தாங், கெவ்வழிப் பேறும்ப மீத
யழுற் றீர்ப்ப தென்னையோ வென்னையோ வென்றூர். (௭)

காணுமேகர் காழும் ருங்குபா தோற்றங் தனையவ ழுருவைக்
குறிப்போர்க், கானகத் தாத்தன் சாமைமைக் கிட்டு யப்போய
ரிட்டமைழுத் தனைக், ஆகிழ வுருவாய் வெளிவரக் காழு
உச் சுந்தரா விண்டெமக் கென்று, கேழுங் தொடையல்
புனைதமைம் பருகே கிற்றுக்காப் போக்துபுகிற்றல். (௮)

ஆயதற் பணிசெய் தமர்கென வாணை யளித்தன னிமைமு
மளித்தான், சாமையு மவ்வா றமைப்புற்று யிருவர் நெதமல

* மத்தம் = மத்தமென வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

ராகியத் தனைய, காயகி யானை மேற்கொண்டாங் கவட்கத்
தறும்பணி காடொறு மயப்ப, மேயமா ரவர்மேர் கமலினி
யார நிந்திதை யாரென கிகழ்வ. (கூ)

குடைக்கணி மேருக்கே பிணித்துமா சுணைத்தங் கமழ்ந்தபு
கருக்கருக் தாய்மை, கிடைக்கவெவ் வுயிர்க்கு மளித்தருள்
மென்றுந் தளர்பெருங் கருணையே யாயு, மடைக்கண் முழ்
திருவர் முழுத்திரு கோக்கு மருத்துவப் பெறுகிலே யாடி,
பிடைக்கவின் யாவ ரியற்கவிக் கவைமை திசைப்பரிதிசைப்
பரி தெவர்க்கும். (க0)

அருமறை முடியோ வகன்றுவி வான்றி வாகம சாரமோ
வலைந்துவ், விரவுமுள் ளுரிமோ பரவருந் தத்து வித்தியா
கிலேயமோ மேலாக், அரியமோ அரியா நித்தமோ வதால
ஆயமா முனிவருள் ளகமோ, பருவமத் தியமோ யாதென
லாயப் புராதன தரிசன புராகம். (கக)

இன்னவா தரிசத் தாதா கோக்கு மேசலே யுபாயதி பெயர்
ன்புத், துன்னரு முக்க ணுற்புய மதி யுருவெலா மொத்
விலா துதிக்க, மன்னுமுள் மொளியா மகிழுள் மருதி வா
ய்பறு தாய்பெறு மாறு, மெய்னா மோர்க் துளைப்பார் செவ்
திறுட் சிவமெய் திலாதுவின் மாற்றமொன் றிசைக்கும். ()

மூவரு மனைய திருப்பணி கியதி முறைமையுமா தின்பகிர் முற்றி
காவல வெர்க்கும் பரவருக் திருந்தோர் கத்துவ வணக்கக
கறுகிக், தெவரு மவர்க ளாவன கிடமைத் திருக்குறும் பெ

கைதண் டிடைக்கொண், டோவரு மலங்கல் புனைதன்முன்
னாரு மொருங்குசெய் தொழுகுவா ரானார். (௧௬)

வேறு.

இத்திருப் பணியன் னாளங் கியல்புறி யிடையோர் காலத்
தத்திருப் பாற்க டற்க ணாலம்வந் தடர்ப்ப வஞ்சி
யுத்திருத் தவன்மு னும்ப ரோலெனக் கதறிச் சூழ்ந்து
கத்திருத் துவமு னெல்லாக் கனமுங்கொள் கண்ணுதலோ.

அடைக்கல மடியே மிங்கே யடைக்கலந் தருண மிப்போ
திடைக்கல மல்லே மால மெனுந்திமிங் கிலத்தால் யாக்கை
நடைக்கலங் கவிழுந் துன்ப நரலையு ளமிழ்கின் றேங்கட்
கடைக்கல மத்தே மெந்தாய் கைவிடேல் கருணை வள்ளால்.

என்னவின் றலறி னாரவ் விராங்கொலி திருச்செ விக்கட்
டன்னது மிரக்கந் தூண்டச் சுந்தரா நீபோந் தின்னாக்
கின்னல்செய் தடர்ந்து டற்றி யெங்கணும் பரவு மாலந்
தன்னைநம் முன்கொ ணர்ந்து தருகென வருளிச் செய்தான்.

திருவரு ளாணை யோடு சேவடி சென்னி மேற்கொண்
டொருவருங் கைலைக் கோயி லொருமையிற் புறம்போந் தன்ன
வரிபிர மேந்தி ராதி யனைவரு மினைய யாண்டும் [ளால்
விரிபுல கெல்லாங் கொல்லும் விடத்தெதிர் வந்தம் மண்

திருக்கர நீட்டி நின்ற செய்கைபோ கண்டார் வானோ
ருருக்கரந் தாங்கவ் வால முலகினுக் கருளாந் தெய்வன்

பெருக்கா லிந்துத் துற்ற பிரமரா மெனத்தி ரண்டு
குருக்கராம் விரிந்த வமைந்த கொள்கைகண் டிறும்பூ துற்றார்

சுந்தர னாமந் தோன்ற றுணையடி நமந்து பல்கா
லந்தர ரெனுமெம் போர்க்கின் றவட்பொருள் கொள்ளா தாவி
தந்தர னருட்பெறுந் றிற்கோர்க் கரரெனத் தலையளிக்க
றெந்தர மாமோ வென்று வேத்திசை சொந்த மீந்தார். ()

இலைகள்கோர் கண்டு மக்கோ விதயமஞ் சுறச்சு மீபத்
திலைகயுந் துணிவி லார்சேய்த் தீண்டிடு செல்லச் சென்றுங்
கிலைகிய மருந்து வோர்துந் திடலெனை வெங்கோன் செங்கை
யிலைகொடப் பியவை ளிந்தவ் வேந்தலா ரிறைஞ்சா நின்றார்

எதிர்தொழு தெழிஇவ லப்பா விருந்திரு நீற்றுக் காப்புத்.
துதிகரந் தேத்தி நிற்குஞ் சுந்தரத் தோன்ற லாளை
மதிநதி மிகுறி வேணி வள்ளலா ரருளி னேக்கி
விதிதிதி யாதி யாய வியன்றெழி லாற்ற லெய்த. (௨௧)

வேறு.

வேலைய வமரர் களும் வெருண்டுநார்த் தோடோடக்
கோல மலங்கல்போற் கின்னமுறு துறந்தார்த்து
மாலால வியாபகத்தை மறுவாக்கி மங்கைமினின்
பாலாக வமைத்தளித்த பரிதுள வின்மனிப்பேர். (௨௨)

ஆதிலொலாத் தொழுதுருகி ஹாலால சுந்தரனொன்
றிகபரமு மொருவீடு மிசைப்பவருக் கிசைத்தருளுந்

கருதியொடு கிருபைவெனத் தக்கருளி முக்காலரு
முகமலர்பு சுகமுழுதார் முதமிருப்ப புகர்குழுவை. (௨௯)

அருள்பெருக கனிநோக்கி யவர்க்கருளிப் பொருவைகயிற்
றிருமகிழ்நத் தருக்கமலர்க்கட் டிறப்பருளி வாய்மலரும்
வெருவொழிகிர் விக்கினசு விக்கினங்க டொழுதவர்க்கு
மொருவினர்க்குத் தருமுதனம் முப்பன்முக வும்பலன்றே.

திரிவருத்து மதிமிருத்துத் திறத்தினீ மறத்தினையான்
மதிமுகத்து மாதவர்கள் மதிநிறக்கெளிசைப்பதையன்
கதிபுருத்துங் கமலசன்மலர்க் கழல்பணியாப் பழுவினையா
லதிகரித்த செயன்முடியா தவ்வனமோ வெய்யிடுத்தால்.

வேறு.

உடலினுர் பியிராட வுணர்த்திநுர டயர்ந்திட
விடரின்வா யுறைபொர்க விரித்தொட வடைமயத
படரிநே டொருமையும் பரித்தருங் கரித்தேர
விடரினுர பு முகெனகின் வெண்மணிருயும் மழுகாய்த்தால்.

இன்னன்மிக நலைமத்தழிந்த வின்னலிட மலிவெலாந்
தன்னுணைவாக் காதலையத் தரிக்கின்றே கமழ்தலைத
தன்னாதீன முதலாய வயரமுனி வோராதி
யென்னருமெய் தெளிந்தபா னிட்டருளி யாய்த்திகழ்க.

என்றருளி யருட்கரத்தி னிருத்தொனிரவ் வெறுப்பிடத்தலு
நன்றமுதா கியதார்த்த நவிற்றருந்தெய் பொளிற்பதித்த

தூன்மெருவிடின் முழுமணியிற் றுலங்கவனைத் தந்தனியா
கின்றதும்வேட் டெதிர்தொழுகெய்தா னுக்கதன்பேறுமாம்.

இன்னருணா னுனைத்தருக பின்னினியா தவகெட்டி
மன்னினைக்க பெயழுக்கு முப்பகன்முகச் செய்பொருளை
கன்னனிவருந்த கடிதா காலேகைக் கின்னமுக
முன்னியவா பெற்றவனே முழுதனிக்குள் செயனிறுக்கி.

வாரிபோல வாய்மலர்க்கம் பாற்குவிடை பரிசிலனிக்
குறிமுக வாய்பாயா றுனைமொபாபிரிற் றிருக்கரு
வாழ்கனைக் கழுகமொழு மாவ்வாகிவாழ்கொக்
கேழ்வைவாய்கிமெபக்கெதிர்பனிக்க கினனியபால்.

ஆவாவ கந்தாவ ரக்கிவெயார் பாலினியார்
பேவாய முயரக்கம் வியன்மனிமெய் மெருழுதான்
வாவாத் கெறிமெருழிக்கிம் பக்லேரக் குப்பயக்தான்
கேழுவாத விருக்கிழுக்கன் கைவாமுக பக்திடையும். ()

இருவுமம்மேலன் பருவ்வழுமகுந் சிகண்ட சிவமேபதா,
னி பக்க க்க குள்ளி டமா மேபாமுக டப்வையுமக், கடுதன்
மனாக்மெதன் புகைசமழுக் குரக்வர ரிழுவையாயும், மெத்தன்
மனாக்மெகன் டைமேபாய்முக் திக்குமங்கள முறையுரி
க்குமன். (௩௨)

கனகமாரின் விருவையாய் கப்பினிலுக் கெதிரேக்க
பலிகையு பேசக்கினாரிப் பாசபு பனமுவா

தங்கள்பணி தலைநின்று ராகவிறைப் பருமலர்கொய்
தெங்கள்பிரான்கோயில்புகுந்திருப்பணிசெய்திருக்கலைந்தார்.

வேறு.

கருதியுக லாலால கந்தரா ரியகோக்கிக் கந்த ராகெந், துருதியணி முரலைகத் தேரசையவா விரைநுத்தலைக் துவோ டபொருந் துமன, கருதிமலர் கொய்துறியக் காரணத்தாற் றுர ணிபோய்க் கலந்த மர்ந்தே, வருதியவ ரோடெவமெவப் பா னருணா விறையிமைய மலைமான் கூறும். (௯௪)

பன்னூறு மொருசேரப் பணிமலர்கொய் துறியவரைப் பரி பாமா, வின்னான்வத் தெழுத்தெநா விசைத்தவணி மாதுடை மா கென்ற நீதி, யென்னுறு மென்னுத விருதத்தோ ரின் னுருளுக் கென்று வெய்யின், மின்னோக்கல் விளவிளாவ் விடையமலன் விடையமல விளம்புமன்றே. (௯௫)

அகில்மேலை மனித்தருணம் மனோர்பா தவிளியபக் கணை த கொடா, மகிலமணிக் குருகுபதம் கருகுண மல காப்பிய தலகின் றுயப், மகிலமுமப் கொண்டொருதான் றவளிபு மயன்றிகல கடேசா றந்து, வகிலமிசைந் திவணவாமவ ரியதைா விஷேருதரக மகன்கொண்டிருந்தான். (௯௬)

காரணமொன் றிலாதிவளாக் கைகேட்டினி யெருக்கக் கடமை யன்றாம், காரணமீ தல்லதானிக் கைகோர்கல் மை யேயாங் கணம்பெறப் பேருற்ற, காரணத்தால் விளக்குறியம்

சுருதியாது சிறிதெனினுங் கவற்று தூக்க, காரணமென் றுல
குவெரீஇக் கிளெநெறியின் றுய்த்திடு காரணமு மாமால். (௧௭)

இன்னகிய மன்றியுமிங் கிலம்புரிகைக் கொண்டிலங்கு மெ
மக்கின் மேனவாய், மன்னுதிருக் கொண்டெரிகை மைநல
ழுந்துக் கெளிக்கொளிர்செகன் மைநக்கே வார், மென்னு
மிசைத் தீர்ந்தைநமாக் கிசைபுறுங் கதலாமீ திசைத்து
கந்தா, மன்னுதமிழ் மைநக்கி சகத்தவனிக் குண்டையு
வார் வணிப்ப கமால். (௧௮)

இன்னனமன் னலக்கிளலா மெய்தாமிசீ சோர்மிசயலாவி
ன்ன தூமோ, மென்னுமியம் இனுமென்று மிசைபையாரன்
மேலப்பிடுக்கா விழ்வு சார்மோ, வுன்னுமணி யுழுதாரமோ
வுறினுமோ வாயுமே கொப்பி னாக, கண்ணிபுஸ்ஸெந் தீய
ஸ்பாண்டி கண்ணிமெதன் னுயாக்குமோ கவிர்ப்மெலன்னே.

சன்றனி பிடப்பாகத் திரைநனிடு வுளங்களிப்பிக் திருக்
கா மெய்மா, வன்றனிச் செய்தயு பாலாலக்கிரு ரகி
வம் மேபாந்து, கன்றதிரு முனோப்பாழு நிறைட்டுன் பாறு
ட்டு கிரைநமுறு மெருக்கி, கன்றுபகிழ் காலமேலார் காவிழார் பா
விழார் காவ னுரில். (௧௯)

உலகமெலா மீடேற வுயரதி சைவகுலத் துன்மை மேற,
மலருகிக மாகமேதால் வழிமேற மொழிமேற வழுக்கு தென்
மெசா, விலகியசிச் சடையறு நிசைதாவி யார்மகிமை மெ

க்குமேறக், குலவுமவர் மடியேறு குழமகவா யருளொடு கோல மேற.

(௪௧)

திருவேற விருவோருந் திருக்காதை தாயமொழுந் திறப்பி னேற, வுருவேற வவதரித்த வொருவாத வொருவாழ்வு வந்து கண்டார், இருவோரு மினங்கொலத் தெதிர்கனிந்து கனிச்செவ்வா யிருகையார, மருவேறு கமலமொசை வருசெயி னெடுத்தணைத்தார் மகிழ்மீக் கூர்த்தார்.

(௪௨)

உலகொரு வெளாமனிதக்கு மொளிவிபட்டுக் கொளிபளிக்கு மொளிப்பிறும்ப, வலகிலாத கெலாந்திரண்ட வருளுருவோ டொருவோ வடிவமேமெய், குலவவனி யுலகமெலாந் துயிர்துமெருக் கவட்டாலே கோதில் தாவ, கலனிலமோ மெட்பொலிவோ கவிர்மதிப் பகவெலவுண் ணுயர்ந்த மகன்றார்.

(௪௩)

கருநாவற் பதியுறுதக் கத்தமேதா சவமொனமொசாற்று மோனை, வருநாறு கனிதிரம்ப மக்கலமான் மெபஸ்லீழத் தலவன்னல் மொந்த, திருநாமக் கவினிதலாத் திங்கேளத் தாய் தங்கைத்துவச் செவ்வாய் பேற்று, பொருநமேக் கொருநண்பிக் கொளிர்வடிவா ழிகளிலியக் கூறைத்துக் கூட்ட.

காதையார் தாயொறுக் சடையரிவை ஞானியார் தந்தருன் னப், போதையா நின்பறப் பொலிவையா நிலைக்குறைப் புனித வாய்மை, மேதையா ரிவர்க்கிதா விதமே மகைமை

றெனவிளம்ப நின்றார், நிறைதயார் கலியுலகு நிர்த்தயாகன்
மகப்பெற்ற சீல ரம்மா. (௪௫)

வேறு.

இவ்வகை யருளாற் றங்கட் கெய்தியசெய் மணியைய மன்னை
மைந், கைவரு மணியாய்ப் பெற்றுக் களிக்கடல் குளிக்கு
மன்பர், தெய்விகச் சடைய னருட் திகழினை ஞானியாரு
மவ்வருண் மகவைப் போற்று மருமையா ரனக்கவல்லார்.

அப்படி யனைய சேயு மவனிடக் கலை முய்ய
வொப்புறப் புரிந்த வாட லுவாயிறு லைக்க வற்றே [யெ
செப்பில விவனென் றென்னைத் திரக்கிப் பவரன் றன்
றெப்பெரி யவர்க ளாறு மென்னைமு மொன்றை தப்ப. (௪௭)

கப்பியா ருலகுக் கெல்லா ஞானவன் பனைவா முநர்
கம்பியா ருங்கொ ளாத்தர் கற்கடி லேசர் தேரூர்
கம்பியாரு யிர்களாய கங்கைபாக் கென்றே காம
கம்பியா ருர மென்று நயந்தனுங் ஆவந்து வாழ்ந்தார். ()

காதொரு வன்னை பேணி கலைநேரு காலை வெவ்வே
ருருவ வளர்த்தான் கென்னை யாருடை நம்பி யார்பல்
வான்மணிக் கலன்கள் மாறி மாறிப்பூண் டருட்கோ நாட
னீதொளி மகுரு பேர்ப்ப கிலவிய கிரப்பு காளில். (௪௯)

* நரசிங்க முனைய ரென்று நாடுவா புரசர் கன்றி
பாவரும் காதல் கூரப் பயந்தவர் தம்பாற் சென்று

விரவிய நண்பி னாலே மேவண்டினர் பெற்றுத் தந்த
வரசிளங் குமரற் கேற்ப வன்பினான் மகண்மைக் கொண்டார்.

* பெருமைசா லரசர் காதற் பிள்ளையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்
வருமுறை மரபின் வைகி வளர்த்தமன் கலந்துசெய் கோலத்
திருமறை முந்நூல் சாத்தி யாவிலுங் கலைக ளாய்ந்து
திருமலி திறப்பி லோங்கிச் சிட்டனாய்ப் பருவஞ் சேர்ந்தான். ()

ஆங்கது நோக்கித் தாதை யாருத்த மாயுக் கேற்பப்
பாங்குள புத்தூர்ச் சைவ பார்ப்பனச் சடங்க விப்ப [குக்
கோங்குமை தியாக்கு னர்த்தி யுடன்பாடு தெரிந்தெங் கெங்
கேங்குசீர்த் திரும ணஞ்செய் தினிதிய மனத்தெ டுத்தார். ()

தப்பறி காவ லூரின் முன்புரி சடங்கெ லாஞ்செய்
தெப்பதி நம்பி பொற்பொன் றிலாமனக் கோலங் கொண்டு
தப்பதி யாதும் செய்துக் குருப்பதிக் கவாய்ப்ப துய்ப்ப
வெப்பதி கிளைக ளெய்ப்ப விருந்தயு விசைந்து சென்ற. ()

வாவெதிர் வரிசை பல்கச் சடங்கனி மறையோ ரெழுப்பப்
பாவைமேயார் கதிமேற் செல்லும் பரிசினப் பலவ கிழ்க்கா
சிரமனை மண்ட பத்திற் செவ்வெமை யுமங்கொண் டோம
குரவன்வீற் றிருந்தெ தய்வக்கொ ழுவையார் குறிக்கவல்லார்.

இவ்வியற் கடமுக் கூர்த்தக் கெங்குல தெய்வ நம்பி
திவ்விய மனைச்ச டங்கு திகழ்தரத் தொடங்கிச் செய்ய
மவ்வுறிக் கயிலை யிங்கை நருவிய வண்ண லாங்கே
கைதவ மறையோ னாகிச் சார்ந்தனன் றடிக்கோட் கொண்டான்.

சுந்தரச்சருக்கம்.

வேறு.

வந்தருளத் திருமறையோன் பணிந்துசெய் கோலம் வைத்து
னச் சிவமறையோன் மாட்டு வந்தாங், கிந்துமொழி கேண்மி
னிறை சடையின் மிக்கீ ரிவனமது மெய்யடிமை யெமது
தொண்டு, நந்துமொழிப் படிபுரியுங் கடப்பா டன்றி நன்று
கதக் காமிவற்கு கடவ தொன்று, மூக்குதொடர் பென்று
ழுள திவற்கெ மக்குமொழிசாக மாவணந்தொன் முறையி
(நிக)
னென்றான்.

வேறு.

* மாசிலா மாயில் வந்த வள்ளல்வே தியனை நோக்கி
தேசமுன் கிடந்த சிந்தை தெளிந்தியாஞ் சிரிப்பு நீங்கி
பாசிலத் துணர்கள் வேசி ராந்தணர்க் கடிமை யாதல் [மு
பேசவின் றுன்னைக் கேட்டோம் பித்தனே மறையோ னென்

* பித்தனு மாக பின்னும் பேயனு மாக நீயின்
றெத்தனை தீங்கு சொன்ன யாதுமற் றவற்று றேனா
னத்தனைக் கென்னை யொன்று மதிக்கிலே யாமி னின்று
விருத்தகம் போச வேண்டாம் பணிசெய வேண்டு மென்றார்.

வேறு.

ஆதிலை வேதெனச்சொ லடையிற் றுன்றி வாரியசக் தி
யென்ன வருளின் வாய்மை, தேதியலொப் பருப்பொரு
ளமைச் சிறப்பு நீடச் சிவசாதிக் கயலாய திசைமுகத்தோன்,

வாசவென்னை திகமறையோர் வடிவே யாங்கு வந்தமறைக்
கிழவனுரு வென்ன யார்க்கும், பேசுயர்வு மறிக்குறுப்புஞ் சே
ற்றி யாங்கெம் பிரான்பணிநீ செயவேண்டு மென்று பேசும்.

ஆணைமொழி யருட்டொடர்முன் பற்றி யீர்ப்ப வாங்கெழு
ந்து பாங்குறச்சென் றருள கம்பி, பேணுமறை யவரோடெ
ன்டம்பி ரேடிப் பிரமதத்தா னாலைகொனல் பிறையென்
றுங்கத், தாணுவையா வணைப்பார்க்கி கிறைப்ப வற்றுந் துவி
வை வடிவமெய்பெறுந் தன்மை யாருந், காணவினங் கிளைகன்று
வெண்ணெய் நல்லூர்க் கவின்மறையோர் சேறுமெனக்
கழறி யேக. (௬௦)

அவனிவிடா தடர்ந்தக வெவ்வமையா னாட்டி யரூர ரென்னை
யுடைக் கவையார் முன்னே, யவனிவிடா வழக்குரைப்ப
வனைய மன்றத் தந்தணா ரூரர்க்குத் தான்ற தொன்மை,
சிவனிவிடாச் சிருனைர்க்கோர் முன்றி லொன்று செய்து
ளைக் காட்டிடவச் செய்ய யோலை, யிவனிவிடா வச்சமையா
ரேவ லான்முற் செழுந்தவத்தோர் தானன்வா சிப்பதானும்.

வேறு.

* அருமறைக் காவலாதி சைவரு ரூரன் செய்கை [பால்
பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப் பித்தனுக் கியானு மென்
னருமறை மரபி னோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
யிருமையா லெழுதி னேர்க்கே னிதற்கிவை யென்கை யெழுத்து.

சுந்தரச்சருக்கம்.

வேறு.

எனுமுரைகேட் டனர்மேலுஞ் சாட்சி யாய்க்கை யெழுத்தி
ட்டார் பெயர்களும்பின் னிசைப்படக் கேட்டார், ரிணையபெரு
முதியருஞ்சாக் கிரக முத்தி யகன்றரிய சாக்கிரத்துந் துங்கு
மெய்மை, யிணையசெய லென்றிடலின் பிரமா கன்ற னொழுக்
தோவென் றுநோக்கித் தெரிதி யென்று, பிணையுறுதி யவர்
நம்பி யின்பா லன்பாந் தேவனியெழு மனக்காதற் பெருமை (௯௰.)

காட்டை.

குறிபிகுறி மதிகாத்து போக்க வக்க ரணா னுமாக் கருவினவி
கன்றிய் வோரை, முதியவெழுக் கிவ்வேகா னுறவல் லா
னம் முகாரைத வரைக்கொரு முற்றும் பார்த்தம், மதிபி
னைசம் மதிபுகாரி னென்ன வாங்கே வரவழைத்தொப் புனா
ர்க்குடிவை வாய்மை கூற, விதிபி துவென் றாடம்பாட்டி னம்பி
யுன்னைமனியாக்கிரேநயமு நெருட்ப விருப்பமேயோர்த்தாம்.

நம்பியா ருரர்முனம் குணைமுன் னுமாடிய பேட்டுக் காய
காடிக் துமபிரான் றேபுர்மேற் காதல் கூடுந் துன்னையா
லம்மைநமேயார் தகிக்காட் கொண்டு, மெய்பிரான் முகமே
க்கி றுமக்கின் துரேல் யாவுங்காட் டுவொசென் றிரு
பொரு கோயி, லும்மாமர் பதிமைநக்து விடைமேற் றேன்றி
யொளிர்தாக் கண்டுறைந்த நம்பிக் குணர்த்து மெய்யாள்.()

வேறு.

* முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன் முன்னிய வேட்கை கூறப்,
பின்புநம் மேவ லாலே பிறந்தனை மண்ணின்மீது, துன்புறு
வாழ்க்கை நின்னைத் தொடர்வுறத் தொடர்ந்து வந்து, நன்
புல மறையோர் முன்னர் நாந்தடுத் தாண்டோ மென்றார்.

* என்றெழு மோசை கேளா வீன்றவான் கனைப்புக் கேட்ட
கன்றுபோற் கதறி நம்பி கரசர ணாதியங்கக்
கான்றிய புளகமாகத் தொழுதகை தலைமே லாக
மன்றுளீர் செயலோ வந்து வலியவாட் கொண்டதென்றார்.

* எண்ணிய வோசை யைத்தாம் விசும்பிடை நிறைய வெங்
விண்ணவர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்து விம்ம [கும்
மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க மறைகளு முழங்கி யார்ப்ப
அண்ணலை யோலை காட்டி யாண்டவ ரருளிச் செய்வார். ( )

* மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட னென்னு நாமம்
பெற்றனை நமக்கு மன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
வர்ச்சனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார். ([illegible])

வேறு.

அருச்சனைபாட் டேயாகு மென்னுஞ் செற்றத் தாதிசைவர்க்
கான்மார்த்த பரார்த்த மாய, வருச்சனையே துலக்குமுக்கி
யாங்க மாதலினவ் வழியே மொண் டைமேனி வைப்பி, வருத்தி

றைய திங்கமிழ்ப்பாட் டமுதா றைக்குங் கருத்திவரு செயற்கி
டைபூ ருருமென்று, மருத்திதெரித் திருமடவார் வாஞ்சைச
பாலன் றவனியிற்செல் விக்குமென்வா யறிவிக்காளுல். ()

வேறு.

* தேடிய வயனு மாலுந் தெளிவுறா வைந்தெ ழுத்தாம்
பாடிய பொருளா யுள்ளான் பாதிவாய் நம்மை யென்ன
நாடிய மனத்த ராகி நம்பியா ரூரர் மன்று
ளாடிய செய்ய தாளை யஞ்சலி கூப்பி நின்று. (எக)

* வேதிய னாகி யென்னை வழக்கினல் வெல்ல வந்த
வூதிய மறியா தேனுக் குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட
கோதிலா வமுதே யின்றுன் குணப்பெருங் கடலை நாயேன்
யாதினை யறிந்தென் சொல்லிப் பாடுகே னென்மொ ழிந்தார்.

* அன்பனை யருளி னேக்கி யங்கணா ருருளிச் செய்வார்
முன்பெனைப் பித்த னென்றே மொழிந்தனை யாத லாலே
யென்பெயர் பித்த னென்றே பாடுவா யென்றா ரின்ற
வன்பெருந் தொண்ட ராண்ட வண்ணலைப் பாட லுற்றார். ()

வேறு.

* கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு கூறாயடி யவர்பான்
மெய்த்தாயினு மினியானையவ் வியனுவலர் பெருமான்
பித்தாபிறை சூடியெனப் பெரிதாந்திருப் பதிக
மித்தாரணி முதலாமுல கெல்லாமுய வெடுத்தார். (எச)

* முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழிவிக்கண முதலிற்
குறையாகிலை மும்மைப்படி கூடிங்கிது மையிற்
னிறைபடாளியி லிசைகொள்புணர் சிறப்புகழ் வகையா
லிறையாண்டமி ழிசைபாடுமை னெல்லாகிக நில்லார். (எகு)
* சொல்லார்தமி ழிசைபாடிய தொண்டர் தம் பெருமை
பல்லாறுல கினிலெப்புகழ் பாடென்றுல பரவி
னல்லார்வெண் ணெய்நல்லூரருட் டுறையமர்ந்த
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எஎ)
* அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமனை மறியுஞ்
செயலாலிகழ் புத்தர்வரு திலெவுதியோன் மகளு
முயர்காவலர் தனிநாதனை மொழியாவுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் திலெல்லாமு பெரிதாம்வகை பெற்றான். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுந் தத்தி யிசை மெய்யுந்த தத்தி வாய்மையிலே யிணைக்கேற் றந்த, இவ்வியலிர் பாமைய வாக்கியத்து ளின்று திகழ்க்கின் மெல்லாமுந் திலெல வென்று, மவ்வியல்பு தெற்றினி தத்தி ரத்தி யொப்ப மல வகைச்சொல் லினைத்து மொன்றிற், செவ்வியமி லாக்கொடு த்தின் பொருளை யாய திலெவியமாய்த் திகழ்கொளிருக் கிற த்தி ஞ்சிலை. (எஅ)

உறவுடைய கொதுமன்முத லொன்று போல கொருகு ணைப் பெருவெள்ள போவா தெக்கும், பெருவழிக்க பொ

வைக்குமருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்யாது பிழை செய்தாலுந், சிறிதாமவை திருவுளங்கொளாமை யாலோ செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளிற் றென்றடியா ரன்பு கூர்வார். (எகூ)

இவ்வகைப்பல் பொருடருமா றதுவென் றேதா னின்பகத் துப் றமைமெதெளிக வென்றே யெய்மா, னவ்வுரைமேற் பேய னுமா றுக்க மேனொன் றதுபெயராச் சாதனைத்து மனைத் துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றுனுந் சேக்கிழார் பிரானுமது சிரமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன் றுயருலகம் பித்தர் வார்த்தை யெனத்தொழு மப்பெயராற் சிசைத்தா ரென்ப. (அ0)

இவ்வாறின் கொருமணைத்தின் றொடர்பு நீக்கி யியலிசைச் செந் தமிழ்ருட்டா வென்றுமும் வாய்மைச், செவ்வாதி மறை வழுத்த சாரற் சார் தேவாரப் பணியனைவ ரதச்செம் பூசை, யெவ்வாற்றி லுதிலுங்கொண் டருளு மீச னிருமணம்பின் புரிமணங்கள் புனிதெய் திய, வவ்வாற்றி னியறிகடக் துட்டா கண்மனைகட்கப் பயனைத்தற்றுமோ வென்ப.

பல்லாறு நற்புகழ்நீ பாடென் றீசன் பணித்தருளுந் திருவி னையாக் கவிபே பற்றி, நல்லார்மன் றிருவெண்ணெய் நல் லூர் நின்று நடத்தருளித் தடதிருநாவ லூர்வத், தல்லா ரு மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள்பரா யாட்கொண்ட

* முறையால்வரு மதுரத்துடன் மொழியிக்கன முதலிற்
குறையாகிலை மும்மைப்படி கூடுங்கிழ மையினு
னிறையாணியி லிசைகொள்புணர் நீடும்புகழ் வகையா
லிறையான்மகி ழிசைபாடின னெல்லாகிக நில்லான். (எரு)

* சொல்லார்தமி ழிசைபாடிய தொண்டன்றனை யின்னும்
பல்லாறுல கினினம்புகழ் பாடென்றுற பரிவி
னல்லார்வெண் ணெய் நல்லூரருட் டுறைமேவிய நம்ப
னெல்லாவுல குய்யப்புர மெய்தானருள் செய்தான். (எசு)

* அயலோர்தவ முயல்வார்பிற ரன்றேமனை மறியுந்
செயலானிகழ் புத்தூர்வரு சிவவேதியன் மகளு
முயர்நாவலர் தனிநாதனை யொழியாதுணர் வழியிற்
பெயராதுயர் சிவலோகமு மெளிதாம்வகை பெற்றாள். ()

வேறு.

எவ்வகைய சொற்பொருளுஞ் சுத்த மிச னொன்றுந் தருதி
வாய்மையிலை யினைத்தேத் தற்கோ, திவ்வியசீர் மாமறை
வாக் கியத்து ணின்று திகழ்நவிதேறு வெல்லாமுஞ் சிவனே
யென்னு, மவ்வியல்பு தெற்றிதெ சுத்தி யுத்தி னையபல பல
வகைச்சொல் லிணைத்து மொன்றிச், செவ்வியசீ ரைத்தெழு
த்தின் பொருளே யாய சிவமேயாய்ச் சிறந்தொளிருந் திற
த்தி னுமேலா. (எஅ)

உறவுபகை தொதுமன்முத லொன்றுமோரா தொருதரு
ணைப் பெருவெள்ள மோவா தென்றும், பெறவுயிர்க ளொ

வைக்குமருள் பெற்றி யாலோ பேணுமடி யவர்யாது பிழை
செய் தாலுஞ், சிறிதுமவை திருவுளங்கொ ளாமை யாலோ
செப்பரிய பற்பல்பொருட் சிறப்பி னாலோ, வறிவர்தொழு
நம்பிகடாம் பித்தா வென்றே யழைத்தருளிற் றென்றடியா (எகூ)
ரன்பு கூர்வார்.

இவ்வகைபல் பொருட்டுமா மதுவென் றேதா னின்பகத்
தும் றமைதெளிக வென்றே யெம்மா, னவ்வுரைமேற் பேய
னுமா குகநா னேனென் றதுபெயராச் சாதனத்து மமைத்
துப் பாவுந், திவ்வியவம் முதல்கொண்டே பாடென் றனஞ்
சேக்கிழார் பிரானுமது சிரமேற் கொண்டே, யெவ்வமகன்
றுயவுலகம் பித்தர் வார்த்தை யெனத்தாமு மப்பெயராங் (அ0)
கிசைத்தா ரென்ப.

இவ்வாறிங் கொருமணத்தின் றொடர்பு நீக்கி யியலிசைச்
செந் தமிழருட்பா வென்னும் வாய்மைச், செவ்வாதி மறை
வடித்த சாராத் சார தேவாரப் பணியனவ ரகச்செம் பூசை,
யெவ்வாற்றி னுறினுங்கொண் டருளு மீச னிருமணம்பின்
புரிமனங்கண் டினிச்செய் விப்ப, தவ்வாற்றி னியதிகடந்
தூட்டா கன்ம மாவிகட்குப் பயனெனத்தேற் றருளேயென்ப.

பல்லாறு நம்புகழ்நீ பாடென் றீசன் பணித்தருளுந் திருவி
ளையாக் கவியே பற்றி, நல்லார்மன் றிருவெண்ணெய் நல்
லூர் நின்று நடந்தருளித் தமதுதிரு நாவ லூர்வந், தல்லாரு
மணிகண்டத் தடிகள் பொற்சே வடிகள்பரா யாட்கொண்ட

வருமை பேணிச், சொல்லாருந் திருப்பதிகம் வெண்ணெய்
நல்லூர் தொடர்புறவாய் மலர்க்கருளிச் சுறிக்குவாழ்ந்தார்.

அங்கிருந்து நீங்கிவழி யடியார் சூழ வருந்திமிகத் திருத்து
றையூ ரமலன் கோயில், பாங்குறவுட் புக்கிறைஞ்சிச் செங்
கர் வேணிப் பரமனிறை தவநெறிதக் தருளு கென்னக், தே
ங்கமழ்பா சுரத்தொடுமீர் நமைத்தி யாண்டு சிவகதித் தா
மின்னமை தெளியப் பாடித், தாங்குபரத் தத்திகழ்வி சாக்கா
ன்வை சாகமதி தனிப்பெறுப சாந்து வாழ்ந்தார். (௮௩)

அன்றிரவின் பின்னுநா ளனுட காலங் கழிந்தன்று திருவதி
கைவீரட் டானத், தெங்காதன் திருவடிக்கள் புனைந்த
மார்வ மீர்த்திடவுந் திருவாய் மலர்ந்தமை வாழ்வு, வைக்க
ண்மொன் மலர்மணக்கு முடியா ரக்கொண்டு கதிக்கொண்டு
பதிக்கொண்டு கவினை வாய்த்த, வின்றுடு சூதிக்கலாமதி
த்த லம்பா வேழ்புடைக்கோ கடுக்குழா வெண்ணுய்ய கொ
ண்டார். (௮௪)

அத்தகைய திருவுளங்கொண் டருளு நம்பி யாரூரர் திருவ
திகை யணிக்கா போந்து, சித்தவடத் திருமடத்திற் பள்ளி
கொண்டு வருக்கொண்டர் குழாந்தூழச் சென்று சேர்ந்து,
முத்தர்மனத் தமர்திகை முதல்வன் பாத முளரிதிரு வுளம
ருவ போற்றுங்க, சுத்தவழி தூவிலமர்ந்தார் பாய்க பே
ளைத் தொண்டருக்குத் தொண்டியற்றித் துயின்ற ராங்கே.

சுந்தரச்சருக்கம்.

வேறு.

* அதுகண்டு வீரட்டத் தமர்ந்தருளு மங்கணரு
முதுவடிவின் மறையவராய் முன்னொருவ ரறியாமே
பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து புக்காரான் றிருமுடிமேற்
பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப் பள்ளிகொள்வார் போற்பயின்[றார்.

* அந்நிலையா ரூரனுணர்ந் தருமறையோ யுன்னடியென்
சென்னியில்வைத் தனையென்னத் திசையறியா வகைசெய்த
தென்னுடைய மூப்புக்கா ணென்றருள வதற்கிசைந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே துயிலமர்ந்தான் றமிழ்நாதன்.()

* அங்குமவன் றிருமுடிமேன் மீண்டுமவர் தாணீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ் திருநாவ லூராளி
யிங்கென்னைப் பலகாலு மிதித்தனீ யாரென்னக்
கங்கைசடை கரந்தபிரா னறிந்திலையோ வெனக்கரந்தான்.

* செப்பாத்திங் கியானறியா தென்செய்தே னெனத்தெளிந்து
தம்பானை யறியாத சாதியா ருளரேயென்
தம்பானைத் திருவதிகை வீரட்டா னத்தமர்ந்த
கைம்மாவி னுரியானைக் கழல்பணிந்து பாடினார். (௮௯)

பாடியருள் பெற்றனைய சிந்தையுடன் றிருப்பதியின்
மாடொழுகு திருக்கெடில மாநதியின் மாதீர்த்
துறைவ கரைமூழ்கிப் பேணியவப் பதியார்க்க
சேடுதரு முடியாதி சிகப்பாக யருட்பணிந்தார். (௯௦)

சித்தவடவனம்பியம்

எஅ

இத்தலைகம் முடித்தலைந்தி மொக்கைத்திரு வழுத்தலங்கள்
வைத்தருளி மறைக்கவுகாம் வரங்கமெங்கள் அருளைக்கோ இச்
சித்தெனிற் தாவனைய சித்தவடத் திருமடத்தி
னத்தனைகா டொருமிறைந்தி மருள்மாய மாட்டிருந்தார்.

அறிவுபொறை படைக்கிறை மருள்வாய்மை மகத்துவமை
செறிவிரத கியமாதி கிறைருளைமும் நெருங்கவைக்க
செறிமருளாற் சைவநெறிச் செங்கதிருக் கொண்டிமுழு
தறமாரி னிறையமர்பி னெறுமாதா புரிவார்க்கும். (௧௧)

ஆரியனவாரு சொல்களிகரிக் கரியசெய விரவைப்ருமாற்
புரியதினா பழுக்கவை நண்டுமா ஊறிகைால்
விரிபவைமால் விரைக்கத்தாம் விழுக்க திருவதுக்கு
வெளிமிவைடகின் சருக்கயமே மிழைந்தமா விருது கைத்துப். ()

அங்கப்புறமுஞ் சிவார்ச்சனைசெ மருந்கவர்க்கு மமதா
முகம்பாவிக் கடத்தாகமு முடையெறிக்ம விளிதாதுந்
சகப்பாவு சிவமோக சாதகர்க்கும் போதகர்க்குந்
தகப்பெறுமுன் காண்பரிய துணையடித்தா மமைமலர்கள். ()

அரியதவ மதற்கொரிவா மறுத்துணையும் புரிமாமே
பரிசனமும் புடைசூழிலப்பால் விகொண்டாரொருவர் முழுச்
சிரப்வலிய மறுத்திடவு மறுத்திடவுந் திறப்பாமே
மருமலர பெனிலவர்கம் வாய்மைவழுக் தவரோவமோ. ()

இருக்கவிகெ தாங்கவர்க்கவ் விழையமுத்தா மமைகவைடயிக்
குருக்ககேழ் விந்துமவிச் சித்தவடத் தாக்குமச்சிரப்

சந்திரச்சருக்கம்.

பொருக்குமுனைப் பறைபொங்கப் பெரியவர்க்கு மரியதெனிற்
கருக்கவுறி வெகுளியியான் சொல்லாமை தரிசாமோ. ()

இந்தனிமை யிந்தவடத் தினிதமர்ந்த வொருதடிகள்
சந்திரனு ரைக்குந் தனிமுதலே தாமரைய
வந்தருளித் திருக்கமி யாருமா ரக்கன்று
மந்திரிப்பம் நலம்பணிந்து வார்தில்லை வணம்புகுந்து. ()

பொற்பொதுவிற் சிற்றம்பெய் புரிதிறலைத் தொழுதிடன்
புற்புறுத் பொற்பதிக மதுபாடப் பொதுதாதன் [கண்
பொற்புள்ளை கெற்பிணைதும் பொருவருகத் திருவாரு [தே.
நிற்புருகென் றருண்பொழியா னிசைபிரத்தின் பிசைபுனைத்

அந்தித் தியாகேசு னருள்பாடி பயவருளாற்
சிறுந்ப பரவையார் திருமனைப்பு றருண்பணைக்குஞ்
செந்தப் திருத்தொண்டத் தொகைபாடிப் பிரான்பணியா
லெந்தத் திருக்கொண்டத் தொகைபாடிப் பிரான்பணியா (௯௯)
மேன்முக பிரசாங்க மிகுவடு போபிலங்க.

தம்பிரான் றோழனெனத் தகுதாமத் திருநாம
மும்பிரா னருளுறப்பெற் றெழுவார் திருவாரூர்
தம்பரா தலமாகக் கண்டுமறந் தெக்குநீறு
முப்பரா முப்பாவை பொன்படிபுயார்க் கொண்டாக்கே.

கிழுகானிற் குண்டையூர் கெற்பவை பிற்புகுந்தித்
தழுபாட்ட கப்பாக்கிற் றவையிலொளி யிலங்கிப்
பழுதகிறி கழியிக்கோன் றெழ்கமல வையிற்குதிக்குத்
சகப்வாழ் வொற்றியூர்ச் சங்கிலியார் மணஞ்சார்ந்து. (௱௦௨)

உலகமெலாந் தனக்காளா யுடையவதீ தப்பொருளை
யிலகுறுதன் றாதாளா யேகுவித்தாற் றடுபுகூடக்
குலமதலை முதலைதரக் கொடுப்பித்திவ் வாதியபன்
னலனிறையற் புதச்செயல்க ணடைபெறுசெந் தமிழ்பாடி.

அருட்பானி னசையாலே யவனிபுகுந் தியநாதன்
விருப்பாரக் கிறைவித்து விரிஞ்சனரி மாலாதி
சுருப்பாடு மலரலங்கற் சுரர்பணிந்தவ் வரணைப
யொருப்பாடு புகன்றுடன்சா ரொண்களிற்றின் வெண்களி [ற்றை.

எதிர்கிறுவித் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளு கெனவேண்ட
வதிர்கயமேல் கொண்டருளி யவ்வமரர் சூழ்ந்துவர
முதிருணர்சே ரேசனையுண் முன்னுகின் றெழுந்தருளிக்
கதிர்முடிவேந் தறமுன்னர்க் கயிலாயத் துட்புகுந்தார். ()

வந்தனையோ வென்றிறைவன் வாய்மலர்ந்து பன்னெடுநா
ளந்திலகன் றவணியுற்ற வாராமை வெளிக்காட்ட
மந்திரமா முனிவரெலாம் வருதடையா தேனுமிலா
திந்தவிடத் திறையேபோ லெய்துமிவ னென்ன. (௧௦௫)

நந்தமரா ரூரனென நகைமலர முகமலர்ந்து
தந்தனிவாய் மைமுழுதுஞ் சாற்றுளையுட் போற்றியவைத்
துந்தபர சிவனெனவே யுடன்கொள்ள வாலால
சுந்தரராய் முன்போலத் தொழுதமர்ந்தார் வன்றொண்டர்.

சுந்தரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௬௫.

பலகதைச்சருக்கம்.

முன்னாளிற் சலந்தரன்றன் றாமனைபாற் காம முதிர்மோக
முதுக்குறையை மூடமதி மான்று, பின்னாவ தவிர்வதொரு
சிறிதுமுணரா தபெற்றியனாயுற் றுணர்வில்பேதையர்போன்
முகுந்த,னென்றேமுத் தொழிலிடையோர் தொழில்பூண்டு
விதிதேற் றிடுங்குரவ னாயுமனந் திரிந்துசலந் தரன்போன்,
றன்றேசென் றத்தெய்வக் கற்புடையாட் புணர்கா லவனு
ணர்ந்தான் குயிரிழந்தாங் ககம்பதைத்தீ தறையும். (க)

மாலெனும்பேர்ப் பொருளிதுவே யென்னமன மான்றென்
மாண்பழித்தாய் பூண்பழியென் னுயிர்ப்பழியோ டேற்றாய்,
வேலியியல் புரப்பதலாற் பயிர்கவர்வ துண்டோ விதித்தவ
ற்றைத் திதித்தருளு மேனையனென் றுனையோ, ஞாலமு
ளைப் பதைதன்று நன்றுசிறி தேனு நாணிலேன் கோணிலை
யோ நயந்தளிக்குஞ் செங்கோன், மேலினியென் பலபுகன்
றீண் டெனக்கிழைத்த தீய வினைவசத்தான் மனையிழந்து (உ)
மிக்குலைகென் றுரைத்தான்.

பின்னுரிய தன்னாரிய பெருந்தகைய கற்பும் பேதுற்ற தேயெ
னுநோப் பெருந்தாபம் வெதுப்பத், துன்னாரிய வன்னியிடை
த்தோய்ந்தனைய தாலந் தொலைத்தருளாற் றாயபரஞ் சோதி
மய மானா, னின்னிலைநேர் கண்டபினு மென்சொல்கே ளங்
தோ விறந்திடுமப் பிருந்தையுடலெரிசாம்ப ரிடைவீழ்ந்,

அங்கரிய பெருமாஸ்கொண் டன்னவன்பேர் பலகா லுவாரி
த்துவாத்தாங் கலைதுதல்கேட் டொண்கமலத் திருமான். ()

தன்னுரிய கலைமகன்போ கந்தவிர்த் தாங் கவன்றூன் றனைப்
பிரியா வனைமனைக்கு தமூவுகிலை வேண்டி, யென்னரிவாம்
புரிசெயலென் றினைத்துபல தலங்க ளெங்கணுஞ்சென் றின்
னலொழுபி யின்றிபிடா தியு, முன்னரிய தவப்பயனும் பன்
னரிய பெருஞ்சீர் முற்றுமிறை சித்தவட முதாகமம் புக்
கான், கன்னிசிவை காமிதிரு வடித்துணையோ டின்னமய மிதுதி
றைந்தி வமித்தவிர்த்த வருத்தவங்கள் புரிந்தான். (௭)

கௌரிதிரு வடிகளுடன் கருத்துறப்பூ சித்தே காலைபுரி யரு
ந்தவமுட் கனிவுறச்செய் திட்டபசு, பிவைவபமல னுமடனவ
ருப் பிரசன்னை யாக்கத் திருசக்தி தனைவிதித்துத் திருமாலை
யமைத்தான், கவன்பமானித் திருத்தாய்மை முழுதும்விளக் கவ
ட்டகை யருடனஞ்செய் வித்தனைத் திருவருளா லன்னைய, திவி
யகர் பிரசன்னை விலக்குபியமா புரமென் றிருப்பெயர்பெற்
றானதின்னுஞ் செப்புவது கேண்மின். (௮)

வேறு.

மலயமுனி விஸ்வலமைன வர்தாவி வதம்புரிக்க மாட்டிய மா
ண்டு, கிலைகுலையா தருத்தவங்க ளிசுமுமவிழ் திகழுறச்செய்
திலைய தேகனுங், கொலைசெயப்பட் டார்பிரம குலவிக்தும்
பவராய கொள்கை யாலக், குலகலமேனர் பிரம்பிரம கத்தி
யருளாலவிக்துக் கொண்டான் மன்னே. (௯)

பிரமகத்தி யெய்தருஞ்சீர் பெறுமுனியாங் குறுமுனியப்
பிரிவு மெட்டிப், பாவுசிவ தலம்பலவும் பணிந்தினிய சித்த
வடப் பதியின் மேவி, விரவுசித்தம் பரநாதன் வியன்றளியி
னபிமுகமோர் மேல்பால் வைகும், வரதடநீர் படிந்தெழுவா
வருபிரம சாயையவன் மடிந்த தாலோ. (எ)

உவகைமனத் தன்றொருவன் றுறாந் நீர்பெறுந்தோயத் தூரிய
வாய, சிவநியமச் செபமுடித்துச் சிதம்பரமே சுரனடிகள்
சென்று தாழ்ந்து, நவிறுதிகள் புகன்றுசில நாளிருந்தா ரரு
ளுரைத்து நயந்து சென்று, னவன்முழுகத் திருத்தடமாங்
கசத்தியதீர்த் தம்மெனும்பே ரடுத்த தென்றாம். (அ)

விண்ணிறைமுன் கௌதமனால் விளைமேயாணி கிறைவடிவான்
மெலிந்து மெள்கி, யெண்ணிலபுண் ணியதலங்க ளெய்திய
த்தீ ராதாக விடாயிற் கேங்கிப், புண்ணியமுற் பெரும்பய
னுற் புனிதமலர் சித்தவடம் புகுந்து மேல்பா, னண்ணிய
சத் தியதீர்த்தம் புகுந்தாடி முன்னுடலி னுற்றனன். (௯)

பகனயம் பகமாகப் படரொளிகண் டொழித்து பர
மானந்த, மிகவெழுபு சிதம்பரப்பேர் விமலேசன் றிருவடி
கண் மேவித் தாழ்ந்து, திகழ்துதிகள் பலபுகன்று திருவரு
ள்பெற் றொருவரிய சேணிற் சென்றான், ககமகிழ்வுற் றுற
நெறியி னரசளித்து வாழ்ந்தனனவ் வமரர் கோமான். (௧௦)

சந்திரன்முன் சுரகுரவன் சாயாரு டருமோரையைச் சகிக்க
லாற்றான், சிந்தைகவன் றெத்தலத்துந் தீராதிச் சித்தவடத்

சென்றா னாலை, நந்தாபுனல் பருகுபுபோய் நசித்திடப்பெறுஞ்
சூதிசிதம் பாதகா தன்றான், வந்துதொழு தமர்க்கருளே வழு
த்திவிடை பெற்றேகி வாழ்ந்தான் மன்றே. (௧௧)

மாதிரமோ ரெட்டினுயர் வடதிசைசா லவன்சித்த வடமுன்
சென்றாங், காதிசிதம் பாதகத் தொருட்கியலன் புகுந்தமனத்
தவனுய்ப் பண்டைய், டேதமப்பு சித்தேத்தில் செய்தகருமா
தவம்புரிந்து சிந்தை பொன்றி, மாதாமேன்மேற்பெருக வாம
ர்ந்தனனுங் கயற்கருள்வா னிலை தாதன். (௧௨)

இமயமலை தருமமலை யிடமேவை விடையேறி யெதிரே தோ
ன்ற, வமைவருமா னந்தவெள்ளத் தமிழ்ந்தியெழுந் திரு
தணீ ரருவி பாய, வெனமயுடைய யருளுமெனை விழையாது
கிழ்ப் பலமுறைநாழ்க் கெதந்திகின்றான், முமையுலந் தரு
பரமன் முன்னியதென் பன்னுமெனை மூனாயிர்ந்தழுந்தே.

அனைவட திசையாசின் கழுச்சிறிப் பொருளுமென வடகோ
நல்கிக், கனைகவ கிறிமுழுதான் கைப்பொருளா குகீதங்
காதற் றேரு, மெனவமர்கென் றியிதளிக்காங் கென்னனி
யவ யாவுமளிந்தியான் கின்றசெல்லு, நலைமலர்புட் பகவிமா
னங்கதைதமுத் றீன்படைக ணயப்ப நல்கி, (௧௪)

ஏருகென விடையருளி யெழுந்தருளி மறைந்தருளி யிவனிங்
கத் துற்றான், சேருடையென் விடையாதி சிதப்பாகா மகம்
பணிந்து நிசி யாசை, மீருலவுத் தனியரகவிற்றிருந்தெம்

பிராணடிக்கே விளைபே ரன்போ, டோகைபெரு கியவாழ்க்
கா ஞக்கரமா திரக்காவ லுருகு பேரன். (௧௫)

திருத்தகுகா பெருமுனிதன் றிருத்தனைய னும்பவன மேகயன்
முன்னு, மருத்தியதன் னுயர்நூற் கடலையாங் கொடு
மையற வகல்வான் சென்று, மருத்துகடங் கொணர்தருமா
வலிபெறுவா னிச்சித்த வடத்தின் மேவிப், பருத்தெழுமன்
பாதிரிகம் பாதகன் படுவடியிற் படரச் சென்றான். (௧௬)

சென்றுதிரு முனைங்காய்க் குதிருந் துதி பலபுகன்று சிந்தை
வேட்ட, தொன்றவரு ளெனவேண்டி யொண்டவாமங் கொ
ருசிறைப்பக் குருந்து வானீ, நின்றியமை யாதெனவவ் விரு
ம்பிய வாசிமொழ மேதி யாங்கட், டன்றனிழக் கிளிழகின்
போர் தடங்குடை தோற்றினனச் சருண மெய்ந்தன். (௧௭)

அக்குடைதை தெருட்கதி யாங்கெடில கதிபோல மருவியா
ங்கெ, புக்கொழுகு கழுத்தகவைப் புண்ணியநீர் தினமூழ்
கிப் புனிதனாகித், தக்கதவம் பற்பலகாட் டான்புரிகா மேவ
ப்புரிய மைசல கங்கை, பக்கமுற வாதிரிகம் பாதகனெதி
ருமைப் படுக்கராசன். (௧௮)

எழுந்துதிரு வடிமலர்தாழ்ந் திறைஞ்சியருந் துதிபாடி யின்
புற்றுடி, யழுந்துதுய மொழிக்கினிய வருள்புரிய வருமெ
திய வரிவை பேசரபாற், றழுந்துரிய வேளைபுரி தவமிகு
வேவசர் முனிவர் தமக்குங் கிட்டாக், கொழுந்துமதி வே
ணியகின் குலகுப தரிசனமேகர் கூட்டிற் றெங்காய். (௧௯)

சித்தவடமான்மியம்.

திருவருளின் பெருவெள்ளஞ் செலுத்தவெழுந் தருளிய
சித் திரமென் சொல்கே, ளருண்மூதலே யெனத்துதிக்கு
மத்தருபுள் ளாகினையாங் கமலை ஞெக்கி, வருதிகக பதியுள
க்கு வானமுதஞ் சென்றுகொடு வருமே ராற்றன், மருவியாட
புரிதவத்தான் மகிழ்ந்தனம்மேவட் டாங்கதீ வாய்ப்பதாக.

இத்திருவெண் ணீறுதரித் திம்மனுவுச் சரித்தேகி யெண்ண
முற்றிக், கத்தருவென் பாட்கடிமைக் கடுந்தொழிலின்றுய்
செயலைக் கழற்றி வாழ்கென், றத்தமவெண் ணீறளித்தாங்
குரியதிரு வைந்தெழுத்து முணரா நல்கி, யத்தனெழுந் தரு (௨௧)
ளினானுங் கச்செயலாற் றுயருழ னவல நீத்தான்.

போற்றுறுமக் கீற்றொளியப் புள்ளிறைதன் முகத்தெதன்றும்
பொலியப் பெற்றான், மேற்றியவைத் தெழுத்தின் முறைத்திற
ற்கருடப் பெயரினைத் திகழப் பெற்ற, சாற்றவினிச் சித்தவ
டத் தடுத்திடார்கீத் தின்புற்றே ரனைப்பேலாமேதா, சாற்றரித்
வளவினிலித் தலைப்பெருமை யுய்த்துணருந் தன்மையத்தாமே.

சித்தவட நகர்வாழி திருக்கோயி னித்தியமுஞ் சிறப்பும்வாழி
யத்தனிவாழ் சிவகாமி யாதிசெகம்பர நாதாடிகள்வாழி
சுத்தபரம் பரைவாழி தூவெண்ணீ றுமியமஞ் செழுத்தும்வாழி
மெய்த்தகுதூ னெறிவாழி மேவித்தாளு விருத்துவினாங்கும்வாழி

பலகதைச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௮.

உ

சிவமயம்.

ஆதிசிதம்பரேசர் பதிகம்.

திருமணக்குஞ் செல்வமெலா மணக்கு மெட்டுத் திசையும
ணக்கும் புகழ்மணக்குஞ் சிறப்பி னோங்குங், கருமணக்குங்
கொடிமணக்கு நீர்ம ணக்குந் தலமணக்கும் பலமலருந்
ததையும் வான்றோய் மருமணக்குந் தண்பொழில்கள் சூழுஞ்
சித்த வடமணக்குஞ் சிவகாம வல்லி பாகத், தருமணக்கு
மருளாதி சிதம்ப ரேச னெளிமணக்குந் திருவடிக ளுன்னி
வாழ்வாம். (௧)

நாவரசு முழுவாரப் பணிமுன் செய்த கற்றலமென் றறிவைக
புகா நம்பி தன்பான், மேவியவன் றிருப்பள்ளி கொளுங்காற்
பாதம் விளையுந்திருநாற் சிரந்தீட்ட விழித்து நீவிர், யாவ
ரென வறியாயோ வென்று செங்கோ னிலங்குசிவ காமவ
ல்லி யிடத்தான் சித்த, மாவடமே வியவாதி சிதம்ப ரேசன்
மலரடிகள் பலமுறையும் வணங்கி வாழ்வாம். (௨)

வாகீசப் பெருமானார் தமக்கு முன்னே வந்தருளுஞ் சைவ
குல மணிப்பொற் றீப, மாகாத நெறிவிலக்கித் திருவெண்
ணீற்றை யணிந்தெழுத்து முப்பேசித் தவர்க்கு நல்கு, மாகா
தன் ஞானசூ நிலக மென்ன வருநிலக வதிதினமும் வழி
த்தெநான் மாற்றிப், போகாம வார்சித்த வடத்தின் மேவு
புனிதசிதம் பரேசனடி போற்றி வாழ்வாம். (௩)

அருண்மலியு நம்பியா ரூரர் மூன்று ளடைந்ததிருப் பள்ளி
கொண்டாங் கமர்ந்த வாறே, தெருண்மலியுந் திருச்சங்கிதா
னந் தன்னிற் சென்றடியார் கண்களிப்பத் தெரிசித் தின்பப்,
பொருண்மலிய வமர்ந்தருளுஞ் சிறப்பிற் றகப் புகல்சித்த
வடத்தமரும் புராண னொம்மா, னிருண்மலிய மிடற்றுத்தி
கம்ப ரேச னிணையடித்தா மரைகணித மேத்தி வாழ்வாம்.

முத்தொழிலி னிடைத்தொழில்செய் முகுந்த முன்னோன்
முதக்குறைவு குறைந்ததிக மோகநுகிட், புத்தமுதங் கை
க்குமொழிப் பிருந்தைதன்னைப் புணர்ப்பதனாற் புணர்ந்திட
வும் பொன்றி டாமே, தத்தையகல் விக்குரிய திருவைய மா
ங்கிக கடிமணஞ்செய் வித்தருளுங் கருணை மூர்த்தி, சித்தவ
டத் திருக்கோயின் மேவு மாதி சிதம்பரநா யகன்மலர்த்தா ள்
சேர்ந்து வாழ்வாம். (௩)

மாமறையோர் தமக்குயர்வு தருதற் கன்றோ வழிவந்த
வில்வலன்வா தாவி யாவி, போமுறைசெய் தனைத்தொட்
டூறு கென்றுப் பூட்டியது தனக்கரும் புனித மேலோ,
குறமலைய முனிக்ககல்வித் தவன்போர்க் கீர்த்தமவிர்தாச்செய்
சித்தவடத் தமலை னுறைந்தார், சோமகலை யருளாதி சிதம்பரே
சன் றுணையடிக்கீ ழிணைந்திறைஞ்சித் துதித்து வாழ்வாம்.

அன்னையுடன் பிறந்தவட்காற் றடிமை நீக்கற் கழுதுசோ
னார் தரவானைத் தடையு மாற்ற, மன்னையும வந்திட்ட சிரு
ங்க நாப்பட் டபிசித்தேத் தியாகருடன் றனைக்கு முன்னோன்,
மன்னியவெண் ணீறணிந்தாங் கழுது கொண்டு வருப்பவனே

தக் கருள்மிக்க வடத்தின் மேவு, மின்னியசெஞ் சடையாதி
சிதம்ப ரேசன் கிளைமலர்த்தா மரையிணைத்தாள் விரும்பி (எ)
வாழ்வாம்.

மருள்காட்டி பாவனையு மையல் நீட்டி வசமாக்கு மடவார்
தம் வாழ்த்தை விட்டு, மருள்காட்டி மறங்காட்டிப் பொரு
ளுங்காட்டி மன்றுடையார்க் கின்பமெலா மமையக் காட்டிப்,
பொருள்காட்டும் போதகலைத் தொடர்பு காட்டிப் புனிதா
த்து விக்கோலம் பொருந்தக் காட்டித், தெருள்காட்டுஞ் சித்
தவடைத் தாரு மாதி சிதம்பரேச பதன்மலர்த்தாள் சேர்ந்து (அ)
வாழ்வாம்.

திருவருளாற் பணக்கிருக்க ஆலை சேனையைச் செற்றிடமுன்
பிறந்தனைச் செய்ய வென்று, மருவியவா கிசுருக்குத் திக்
கை செய்து பருங்களையுந்து வருதிலக வதியார் வேண்ட,
வருவியழு பரமலித் துதிகை செல்வா னவர்க்களித்த சித்
தவடைத் தலைவன் வாழ்நர், பரவியிழ் பழியாதி சிதம்ப ரே
சன் பதமலர்க் கீர்த்துனைப் பணிந்து வாழ்வாம். (௯)

சந்திரன்வாள் ஆருமலர் சேர்க்கன்மைத்தனைப்பவடைக் கிறை
ஞ்சவரு மக்கள் ஞானத், தக்கிலேயுந் கொண்டருளித்
தனது காமஞ் சந்திரன் கரமெனைக்கொடையாயின் வாரி,
பவித்திரனை சேரத்தார பத்தைத் தீக்கி யிவிருருத் சித்தை
பக்தியுடன் மனையாதி சிதம்பரேசனை
மலர்த்தாள் முடிமேற்றரித்து வாழ்வாம். (௰)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

சிவகாமியம்மை பதிகம்.

பூமகட்கு நாமகட்கும் போதாமகட் குந்தனது பொருவின்
றோன்று, மாமலர்க்கட் பார்வைதரு வளர்செல்வம் பெரு
ங்கல்வி வரமெய்ஞ் ஞானம், மாமியற்கை யுயிரெவைக்கு
மளித்தருளுஞ் சித்தவடத் தன்னை சேர்த்தார், தோமகற்றுஞ்
சிவகாம சுந்தரிசே வடிகளிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௧)

ஏடுடைய மலரவன்மாற் களித்தருளுஞ் சித்தவடத் திலகு
மன்னை, காடுடைய வரன்சிவா கமமொழி கேட்டுத்தெளி
ருங் காதலன் மாதா, பீடுடைய பிரமபுரப் பெருவாழ்வெங்
குலதெய்வப் பிள்ளை போற்றுங், தோடுடைய சிவகாம சுந்த
ரிசே வடிகளிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௨)

அமவரைப் பொருள்வரா வயனெடுமாலுங் கமவரா
வமல ஞானத், திமவரா வத்துவிதச் சீர்வரா வருட்கா
புரிச் செய்க்கநாளி, நிமவருந் திருப்புலியூர் சொக்க
ளிக்கான் சித்தவட நிலை மேவுந், தமவருஞ் சிவகாம
சுந்தரிசே வடிகளிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௩)

ஆரணங்க ளொருநான்கு மருங்கலோர மாசியா மைக்க
ளாகக், காரணங்கட் பனைகடக்க கௌரிசிவை பகவதியுக்

கன்னி யென்றுஞ், சீரணங்கு சித்தவடத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்குஞ் செல்வி வான்மைச், சூரணங்கொள் சிவகாம சுந்தரியே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௪)

சீதளவெண் மதிநிகருந் திருமுகமுங் கருணைபொழி திருக் கண் ணிணைக்கு, மாதர்மடப் பிடிநடையும் வரதமுத லிற்கர மும் வயங்கு மம்பு, சாதமலர்த் திருப்பதமுந் தான்காட்டிச் சித்தவடத் தலத்தின் மேவுஞ், சோதிதிகழ் சிவகாம சுந்தரி யே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௫)

சகமுழுதுந் தருமாதா சங்கரிநங் காளியிமா சலமாதேவி, குகனையிப முகனையிரு குமரரெனப் பெற்றருளுங் குமரி நீலி, பகவதியம் பிகைகௌரி பரமசிவை சித்தவடம் பணி ந்தார் யார்க்குஞ், சுகமுதவு சிவகாம சுந்தரியே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௬)

மன்னுயிர்க்கு மும்மலமா தனைநீக்க மலபாகம் வருவித் தந் தே, பன்னவற்றி னுடனுறு திரோதையாய்ப் போகமுழு தருத்தி நீக்கிச், செக்கிலைக்குய்த் தருள்கருணி சித்தவடத் தாள்தடியிற் சேர்த்தார் யார்க்குந், தன்னருட்செய் சிவ காம சுந்தரியே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௭)

சித்தவடத் திருக்கோயிற் சித்தவடத் திருக்கோயிற் சிவை பொற் பாத, பத்திநெறி முத்திநிலைப் பாங்குறுமென் றறிந் தோராய்ப் பரவநின்று, எத்தனைய வருளினைமை யனையுந்

தூமல மகற்றியிரண் டற்ற வாய்மைச், சுத்தமருள் சிவகாம சுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௯)

மதிதவழ மலர்க்கொம்பேமறைப்பொருளே சித்தவடமருவு மன்னே, நதிதவழ கற்பகத்தி னறுங்கொடியே யருடியென நாளுந் தாளிற், பதிதவழ நான்முகுந்தன் பங்கயனு தியவம ரர் பணிந்திறைஞ்சித், துதிதவழார் சிவகாமசுந்தரிசே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (௧௦)

பரவிவழி பாடுபுரி பண்புடைமெய் யன்பினரிப் பாரின் மே ன்மேற், பெருகுபொரு ளன்பனைவி பிறங்குமகப் பேறுமு தற் பெற்று வாழ்ந்தே, யரியபர மோக்கமுஞ்சார்ந் திருவா கச் சித்தவடத் தமரு மன்னே, சுருதிபுகல் சிவகாம சுந்தரி சே வடிகணிதந் துதித்து வாழ்வாம். (கo)

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர் பதிகம்.

கவுணியர்தந் தவநிலையே காழியர்த மெழிசையே கனிந்தா
ருள்ளத், தவிருமணித் திவள்விளக்கே யாரமுதே பேரரு
ளே யரிய மோக்க, சிவமயமே யெவருமுறத் திருமணத்
தைப் பெருமணத்திற் செய்த வாழ்வே, தவனுறுமென் பவ
மொழித்தான் கழல்புகுதும் வழியொழுகக் கருது வாயே.

மாதினியார் புகழனார் மதிமீனை முமோராகினிதாண் மலிய நோ
ற்ற, மாதவமே யுருவாகமாநிலத்தார் மேனிலத்தார் வழிபெற்
றேற, வாதாமுற் றரன்பணிகொண் டவனியின்க ணவதரி
த்த வமலை வாழ்வை, மேதகுவாகீசமணிவிளக்குதனைத் துள
க்கமற மேவி வாழ்வாம். (௨)

சைவமலாற் சமணுறுதி சமயமெலாந் துருமிடர்யார் சார்ந்தா
ரேனு, முய்வரிதென் றுணர்த்தவரு ளுத்தவம னுற்றவன்
வந் துறுவெஞ் சூலை, கைவுறவா வணிமுலை நாளருள்பெற்
றதிகைநகர் நயந்து பாடித், தெய்விகமாண் சித்தவடத் தம
ர்நாவுக் கரசடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩)

வானத்தார்க் கும்மருந்தின் மயப்பிழம்பே யருணிறைவா
கீச வாழ்வே, ஞானத்தாற் றொழுவர்சிலர் ஞானியர்யான்

ஞானத்தாற் றொழுகி லேனென், றூனத்தாற் றுதித்திலேனே
யக் காமருந்தண் டாங்கெமக்கே யருள லோர்ந்து, மீனத்
தார் தான்றெறிக்கே யென்மனத்தென் றமேலமு மென்
செய் கேனே. (௧)

திருக்கயிலை திருக்கயிலைத் திருந்தெசல் வரியதெனத் தேற்
றற் கன்றே, யருக்கமொடி ருளப்பிறக்கு மாக்கியுந்தென்
றனையல்லா துமரி யென்னரி, விருக்குமிடத் ததுவருதிற்
கிதுவையாற் றிடைகிழ்க்க தியம்பு தன்றே, யெருக்கருமே
வாகீசப் பெருந்தகைமேயெம்பவகோய்மேயதிப்பாமே. (௨)

அருட்கடலை குணக்குன்றை யடியடைத்தார் பிடியகற்றி யா
ளுந் தேனை, யிருட்கடியுண் மசனைனை விண்ணுருவா யமர்
ந்தருள்வா கீச வாழ்வே, தெருட்கலைத் துன்னவுன்னத்தெ
விட்டாத தெள்ளமுதத் தியானே, மருட்கொடியார் மய
லகற்றி மெய்ப்போத தெரிப்புருத விதித்தாள் வாமே. (௩)

சித்திரையிற் சித்திராகான் மணமொழிய வென்னொயிகல்
ஞார்சென்று பாடி, மெய்த்திருத் துறையூரி லுயர்ச்சைத் தவ
நெறியின் விசாகத் தேற்றும், சுத்தமோ பிரவிருள லரனி
ருகான் முடிசூட்ட வமர்ந்தாங் கின்றாந், சித்தவடத் ததிற்
பள்ளி கொண்டருள்வன்றொண்டர் பதந்திக்கைதசேர்ப்பாம்.

திருவாத நகர்மணியைச் செம்வெறி மாவெறிக் கெழும் வா
ய்மை, யுருவாதல் புரிமணியை யொளிமணியை யணிமணி
யைய புணரே துள்ளு, மொருவாத குலமணியை யுண்மை

நெறி கடைப்பிடியா துலக்க புத்தர், பெருவாதந் தெறும
ணியைப் பிரசமலர்த் தாள்வணங்கிப் போற்றி வாழ்வாம். ()

வேதசிவா கமப்புகலும் விமலபர சிவனைச்சொல் வேந்தரை
வென்று, போதிகலைக் குலத்திருநா வுக்கரசென் மொழிநாமே
வொழிய வோதி, பொதிதனைச் சிவபரமா பிறையருளாற்
சிந்தைபக் கொட்டி பிள்ளை, புதியதா யப்புதி பொற்பதமே
மப்பொலிவாப் போற்றி வாழ்வாம். (௯)

வான்பரவு தாம்பிலம் லாவீசப் பெருந்தகையார் மதிகொள்
வேணி, மான்பரவு கொடுமோங்க வதிலமுதிக் கிருதமென
வருட்பெள் வேதத், தென்பரவச் செயற்கேவு கருத்தாகத்
தினவதி யார்தம், செய்ய, சான்பரவு மலர்த்தாளை நை
தொழுவார் வையத்தத் ததிபெறு நூதா. (௧௦)

உலகெலாம் விடாப வொளிருசைவ நாடேற வுண்மை ஞா
னத், தினவதி யிலைமைத் திருநாவுக் கரசெனத் திகழ்
வானினர், ருளாமகளார் வாழ்பெறுது குறிக்கிறைமுத்துதெறித்
தவத்தின் ருளாமலர்க்கு, புவனிபுமெய்ப்பெருஞ்செல்
வர் புதுமுறை மதிசிவாயப் போற்றி வாழ்வாம். (௧௧)

முற்றிற்று.